Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 23. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 5-го ЛЮТОГО 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 5, 1986 No. 23. VOL. XCIII

ПОМЕР А. ДРАГАН, КОЛИШНІЙ ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"

Вашінгтон. — Тут у неділю ввечорі, 2-го лютого 1986 року, після тяжкої недуги на 74-му році життя помер Антін Драган, колишній довголітній головний редактор щоденника „Свобода", органу Українського Народного Союзу, і видатний український журналіст і публіцист.

А. Драган народився 28-го серпня 1912 року в селі Голешеві, Жидачівського повіту, Західня Україна. Початкову школу закінчив в рідному селі, а середню освіту почав у рогатинській гімназії і закінчив матурою у 1932 році на філії української гімназії у Львові.

Після закінчення середньої освіти А. Драган записався на студії права до Львівського університету, але через півроку окупаційна польська влада позбавила його студентських прав за активну діяльність в лавах Організації Українських Націоналістів (ОУН).

Крім того, А. Драган був активний в студентських організаціях, „Просвіті", „Рідній Школі", дописував до газет „Голос", „Кооперативна Родина" та інших.

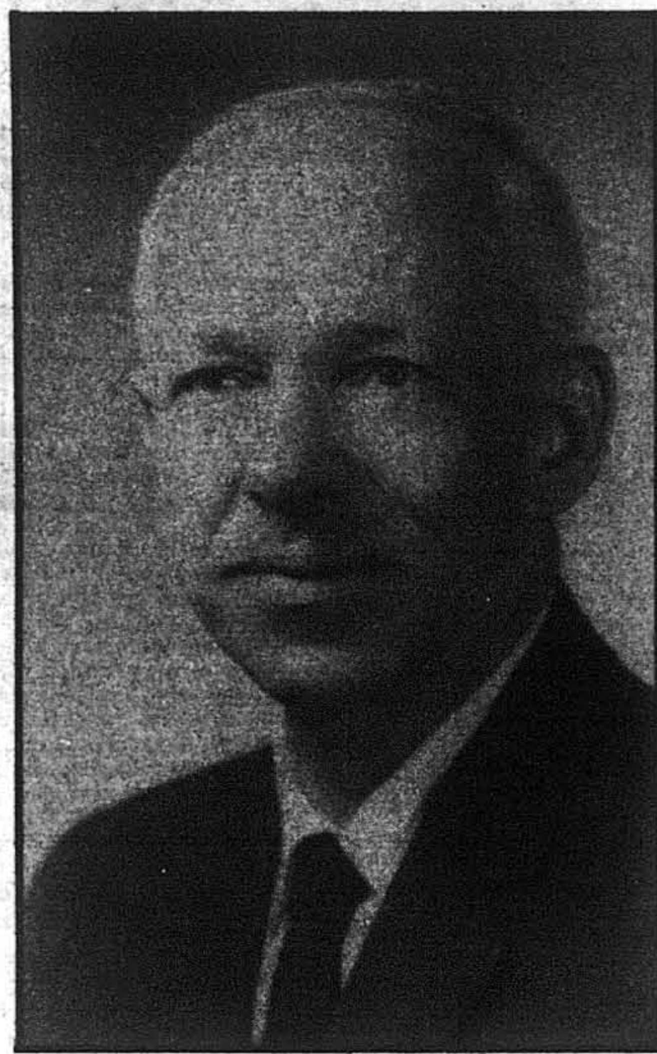
У липні 1934 року суд у Львові засудив А. Драгана на п'ять років ув'язнення за причетність до справ Лемика і товаришів. У рамках амнестії його звільнили з ув'язнення в 1937 році. Але польські поліційні органи не припиняли суворого нагляду над ним, тому А. Драган у 1938 році перейшов нелегально через польський кордон до Німеччини.

У Берліні він став співробітником Української Пресової Служби, а відтак був співредактором газет „Українець" і „Хлібороб" та інших видань для вивезених насильно до Німеччини українських робітників.

Але Ґестапо переслідувало А. Драгана і влітку 1943 року він, у порозумінні з українськими політичними і релігійно-церковними колами, виїхав з місією до західніх альянтів. Під час нелегального переходу кордону з Франції до Еспанії еспанські прикордонники схопили його і ув'язнили в таборі інтернованих у Міранді над Ебром. Там через представництво Міжнародного Червоного Хреста А. Драган встановив контакти з дипломатичними колами західніх альянтів, яким з'ясував боротьбу українського народу з комуністичними і нацистськими режимами в Україні.

Після закінчення Другої світової війни А. Драган, завдяки заходам представників української громади в ЗСА, був звільнений з табору інтернованих в Еспанії і в травні 1946 року прибув до Ню Йорку, де став членом редакції „Свободи", органу Українського Народного Союзу. Після смерти головного редактора цього щоденника д-ра Луки Мишуги в 1955 році А. Драган став головним редактором „Свободи" і пробув на цьому пості до 1978 року, коли вирішив відійти на заслужену пенсію.

Крім журналістичної праці А. Драган багато уваги присвячував публіцистиці. Він — автор багатьох статтей на різні теми та книжок англійською і українською мовами, як наприклад, „Український рух опору в боротьбі за незалежність України", „Лука Мишуга" — про довголітнього редактора щоденника „Свобода", „Історія Українського Народного Союзу", „Маємо Кардинала" — про життьовий шлях Кардинала і Патріярха Йосифа Сліпого. У 1984 році в 20-річчя побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні вийшла його збірка документів про цей пам'ятник. Був адміністративним редактором двотомової англомовної енциклопедії Українознавства.

Св. п. А. Драган

(Закінчення на стор. 6)

Вимагають доступу до совєтських свідчень

Торонто (КУК). — У четвер, 16-го січня, 1986 року, була подана заява до федерального суду, прохаючи розпорядження яке доручило б Комісії Дешена допустити адвокатів, які представлятимуть оскаржених при збиранні матеріялів і свідчень проти них в Совєтському Союзі.

Заяву подали: Балтійська федерація Канади, Естонська центальна рада, Латвійське крайове об'єднання в Канаді, Литовсько-канадська громада та Комітет Українців Канади.

Представником вищеподаних груп є адвокат Іван Сопінка.

Не хочуть признати, що Роксоляна була українкою

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У місячнику престижевого Смітсоніян інституту у Вашінгтоні, п. н. „Смітсоніян", в числі за лютий 1986 року, находиться обширна і джерельна стаття про турецьких султанів у зв'язку з відвідинами музею-палацу Топкані в Істамбулі.

В описі пера Дори Гемблін є пояснення до історії усіх скарбів, що знаходяться у тому музеї. Між ними є опис життя в гаремі за середньовічних часів, а в тому історія добре відомої українцям Насті Лісовської, дружині турецького султана Сулеймана І, яку схопили кримські татари біля Рогатина, в Західній України, і так вона попала до султанського гарему та відтак стала дружиною султана і мала великий вплив на Сулеймана і турецьку політику.

Про її ролю у статті написано правильно, тільки авторка не подає, що Роксоляна була українкою, а пише дослівно: „Молода конкубіна польського або російського походження з іменем Роксоляни, яку перезвали у гаремі іменем Гасекі Гіррем, що в перекладі означає „радісна".

І так знову пішла у світ цікава і джерельна історична розвідка про панування султанів з фальшивими інформаціями про українку, що в історії роду Оттоманів відограла важливу ролю, а син цієї дочки українського священика з Рогатинщини став султаном і дістав ім'я Селіма.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ Д-Р Ю. ХИМИНЕЦЬ

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 7-го лютого ц.р., о годині 7-ій вечора, тут у приміщеннях цього Клюбу при 136 Друга авеню, виголосить доповідь д-р Юліян Химинець на тему: „Прихід християнства на Карпатську Україну". Після доповіді — дискусія.

10-ліття Музею відзначать концертом

Ню Йорк. — Концерт для відзначення десятиліття Українського Музею відбудеться в неділю, 16-го березня ц.р., о год. 3-ій по полудні тут в концертовій залі Меркіна біля Лінкольн Центру, при 129 Вест 67-ма вул.

Участь в концерті беруть бас — Павло Плішка, піяніст — Тома Гриньків і скрипалі — Дана і Юрій Мазуркевичі.

Квитки на продаж по 25, 20 і 15 дол. є в Українському Музеї, телефон: (212) 228-0110, в крамниці „Сурма", телефон (212) 477-0729, і в день концерту при касі. По концерті відбудеться товариська зустріч в ресторані Сентер Корт, при 62-ій вул. і Колюмбус авеню від год. 5:30 до 7:30 вечора. Вступ — 50 дол.

Новий успіх українського архітекта в Канаді

Торонто. — У найбільшому англомовному щоденнику в Торонто „Ґлоб енд Мейл" з 26-го грудня 1985 року, появилася стаття під багатомовним заголовком: „Дуже дякуємо за гарні дарунки". Автором був Джан Сувелл, який велику частину своєї статті присвячує українському ар-архітекторові Ігорові Стецурі, який у 1985 році отримав був першу архітектурну нагороду за побудову церкви св. Володимира.

Названий автор захоплений новою українською католицькою церквою Пречистої Марії, до якої додано нову передову частину. Він фахово описує, як штудерно український архітект зробив це і сполучив модернізм сучасної архітектури з українським церковною-будівельним традиціоналізмом. Закінчує свою заввагу про інж. І. Стецуру: „Перебудова тієї церкви не тільки прикрашує вулицю, але й приготовляє ту церкву до святкування у 1988 році тисячоріччя хрищення України".

ВИСТАВКА Я. ГНІЗДОВСЬКОГО

Ню Йорк. — Асоціяція американських малярів влаштовує тут у своєму приміщенні, при 20 Захід, 57-ма вулиця, виставку творів Якова Гніздовського. Відкриття виставки відбудеться в середу, 5-го лютого, від год. 5-ої до 7-ої вечора, а триватиме вона до суботи, 1-го березня. За докладнішими інформаціями можна телефонувати на число (212) 399-5510.

Студійний осередок взяв участь у фестивалі в Лонґвуд Ґарденс

Дженкінтавн, Па. — Анна Галамай з Філядельфії, майстер Студійного Осередку Української Культури (СОУК) Менор Джуніор коледжу в Дженкінтавні, Па., репрезентувала СОУК і демонструвала нанизування українського намиста-ґерданів під час п'ятого річного Фестивалю хризантем, який відбувся у Лонґвуд Ґарденс під кінець минулого року.

На Фестивалі хризантем не якому була виставка п. н. „Довкруги світу", 24 майстри демонстрували народне мистецтво із 10 країн. Координатором виставки була Христина Хомин-Їжак, Куратор музейної збірки СОУК.

Інші українці, які демонстрували свої вмілості на цьому фестивалі, були: Дмитро і Евдокія Сороханюк з Пенсокен, Н. Дж. — ткання; Михайло Луців, з Мелровз Парку, Н. Дж., — дереворізьбу; і Олена Балуляк з Квейкертавн, Па. — писанки.

Ціллю Студійного Осередку Української Культури є зберігати і розповсюджувати українське мистецтво, культуру і спадщину. СОУК включає музейну збірку, архів, бібліотеку і відділ академічних студій. Д-р Ігор Мірчук є директором СОУК.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, виступаючи на 13-ій щорічній конференції консерватистів, сказав, що вибори до Конгресу, які відбудуться в цьом році, можуть відіграти вирішальну ролю в житті країни в 1990-их роках. „Дайте це ясно зрозуміти американському народові, — сказав Президент, звертаючись до учасників конференції. — В цьому році американці повинні зробити вибір між противниками бюрократичних методів урядування і приятелями борців за свободу в усьому світі — з однієї сторони, і тими, хто захищає розширення прерогативів федерального уряду і в той же час в'ялу, пасивну зовнішню політику — з другої. Про це ми повинні сказати американцям голосно і ясно, тому що ліберали лише притаїлися і чекають, щоб взяти реванш. Ми повинні переконати американський народ, що прогрес, досягнутий нами після 1981 року, ще далекий від того, про що ми мріємо. Або ми продовжимо рух вперед, або урядування повернеться до рук лібералів".

СТАРША ДОЧКА ПОКІЙНОГО сенатора Роберта Кеннеді, Кетлін, офіційно оголосила, що висуне свою кандидатуру до Палати Репрезентантів. „Я висуну свою кандидатуру, тому що традицією нашої родини є служіння суспільству і нації. Під час передвиборчої кампанії я познайомилася з багатьма людьми і зрозуміла їх потреби і бажання. Я буду добиватися створення в окрузі нових місць для праці", — сказала Кетлін Кеннеді. Тепер вона займає посаду асистента ґенерального прокуратора ЗСА.

НЕНАЗВАНИЙ РЕЧНИК Адміністрації заявив, що на рішення Президента створена авторитетна комісія Державного департаменту і Департаменту фінансів, яка повинна уточнити конкретні наслідки санкцій проти режиму полковника Муаммара Каддафі. Комісія створена на прохання великих американських нафтових компаній, які брали участь в розробленні лівійських нафтових копалин. Американські компанії висловили стурбованість що різке припинення всіх дій в Лівії приведе до значних фінансових втрат. Вартість всіх американських споруд і обладнання в Лівії перевищує один більйон долярів. Все це може перейти до рук М. Каддафі. Крім того американські фірми втратять щорічний прибуток від продажу нафти у висоті 150 міл. дол.

ПІСЛЯ БІЛЬШ ЯК 11-річної вимушеної розлуки до З'єднаних Стейтів прибула жінка американського професора історії Вудфорда МекЛеллана, Іріна, з дочкою від першого чоловіка. Подружжя МекЛеллан не бачилися з серпня 1974 року. З того часу вони жили надією і споминами про коротке родинне життя в Москві, де вони зустрілися, коли В. МекЛеллан приїхав в Совєтський Союз з туристичною поїздкою. Після восьми місяців перебування в Москві проф. МекЛеллан виїхав до ЗСА. Відтоді йому ні разу не дозволили приїхати до Москви, а його жінці систематично відмовляли видати візу для виїзду до ЗСА.

КЕРІВНИК АМЕРИКАНСЬКОЇ делегації на Стокгольмській нараді в справах безпеки і співробітництва в Европі Роберт Баррі сказав, що є всі підстави вважати, що до листопада цього року буде підписано підсумковий документ, який стане першою конкретною угодою між країнами Сходу і Заходу про контролю над збросиням після договору САЛТ-2 підписаного в 1979 році. Нарада в Стокгольмі є своєрідним продовженням гельсінкських переговорів, одним з завдань якої було звести до мінімуму небезпеку раптової війни і зміцнити довір'я між европейськими країнами ЗСА і Канадою.

У СВІТІ

НОВИЙ УРЯД У Південному Ємені звернувся формально до Совєтського Союзу про дальшу співпрацю і попросив, щоб совєтські інженери та фахові робітники повернулися до Ємену для докінчення розпочатих проєктів, які були перервані у зв'язку з боями на вулицях Адену й інших більших міст. Звернення до Москви підписав і особисто передав совєтському дорадникові заступник міністра сільського господарства. Москва, як тільки почалися бої між двома марксистськими фракціями, наказала покинути Південний Ємент всім совєтським громадянам і тоді 4,000 осіб виїхало з Ємену. СССР, як відомо, користується єменськими морськими портами і допомагає в розбудові і модернізації сільського господарства і віднові перестарілої індустрії.

У ЛІХТЕНШТАЙНІ, АЛЬПІЙСЬКІЙ мініятурній державі, перший раз голосували жінки, які своїми голосами допомогли повернутися до влади консервативній коаліції у 15-членному парляменті. Жінкам було надано право голосування в 1984 році, але через різні труднощі вони взяли участь в загальному голосуванні щойно в 1986 році. До парляменту була обрана також жінка Емма Айгенманн.

КОМУНІТИЧНІ ПАРТІЇ в Західній Европі, які після Другої світової війни були, принаймні в деяких країнах, домінуючою силою і у спілці з іншими лівими партіями дуже часто перерішали зислід виборів, почали занепадати, згідно з оцінкою західньоевропейських аналітиків і коментаторів. Такі великі колись компартії у Франції, Італії, Еспанії та інших країнах, переживають свого роду стаґнацію і чисельно зменшуються дуже швидкими темґами. За певний період часу, кажуть політичні спостерігачі, ці партії можуть стати свого роду політичними сектами для студій непідфальшованого соціялізму і тим самим втратять свою політичну вартість. Найбільші труднощі переживають комуністичні партії у Франції і Еспанії.

В ҐАЇТІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ політична напруга і заколоти на вулицях міст радше зростають, не зважаючи на бруральну поведінку поліції і війська, які все це виконують зарядження місцевого диктатора 34-річного Жана Кльода Дуваліє. Військо і збільшені відділи поліції заборонили всякі збори, а уряд проголосив обмежений шестигодинний вийнятковий стан. Державний департамент ЗСА, який в кінці минулого тижня проголосив був, що диктатор Ґаїті покинув країну у висліді заколотів, мусів пізніше спростувати заяву. Уряд ЗСА слідкує за подіями в Ґаїті, хоч у політичних колах сумніваються в інтервенції Вашінгтона, поки до цієї справи не вмішуються інші держави, зокрема Куба, яка без сумніву підтримує, а може навіть ініціює антиурядовий спротив в тій країні.

НЕВІДОМИЙ ОСІБНЯК потелефонував у Бейруті до західних пресових агентств і повідомив, що Південна Корея повинна заплатити 10 мільйонів долярів викупу за свого дипломата, захопленого терористичними групами в Ливані. Він при тому заявив, що у випадку відмови дипломата розстріляють зараз-таки після отимання інформації із Сеулю і в полон будуть захоплені інші південнокорейські дипломати. Терорист назвав себе членом „зеленої бригади". Дипломат До Чаі Сунг є другим секретарем південнокорейської амбасади в Бейруті. Він був захоплений озброєними терористами у п'ятницю, 31-го січня цього року.

ПАПА ЗУСТРІВСЯ В ІНДІЇ З ДАЛЯЙ ЛЯМОЮ

Ню Делі, Індія. — Папа Іван Павло II, який не зважаючи на різні пересторогги, а навіть погрози всяких екстремістів застрелити його, рішився відбути раніше заплановану поїздку до Індії де його, спочатку стримано, а пізніше прихильно і з відкритим серцем, вітали не тільки католики, але також вірні інших віроісповідань, та релігійних сект. У неділю, 2-го лютого, Папа зустрівся на короткій розмові з Даляй Лямою, тибетським духовним лідером, який від часу окупації Тибету військами Китайської Народної Республіки живе в екзилі в Індії.

Папа своєю приємною усмішкою, своїми глибокодумними проповідями, безпосереднім контактом з народом і пошануванням місцевих звичаїв, традицій, релігійних ритуалів тощо, зворушує усіх, без огляду на те, як досі вони ставилися до нього особисто, чи до Католицької Церкви взагалі.

Так само і в Індії. Поцілувавши за звичаєм індійську землю після приземлення літака в Ню Делі, Папа згадав в першу чергу позитивні політичні і соціяльні реформи, що їх на протязі багатьох років голосив Магатма К. Ґанді і за які він чинно боровся, щоб переломити кастову політику в Індії, що несла тільки поневолення людини людиною і соціяльну несправедливість.

При кожній нагоді і під час офіційних розмов з церковними і політичними чинниками тієї країни голова Католицької Церкви підкреслював потребу діялогу людей різних релігій, потребу конференцій у справі миру, змагання проти льокальних війн, вбогости, душевної порожнечі. Під час зустрічі з Даляй Лямою Папа заявив, що „навіть не відвідуючи фізично Тибету, я через вашу присутність і розмови зі мною відчуваю тісну пов'язаність з тибетськими народом". Крім того Папа дуже часто підкреслював зацікавленість відвідинами китайського материка, хоч тамошні китайські лідери, не зважаючи на натяки Папи, ніколи не запрошували його офіційно.

Констернацію і деякий переполох серед охорони Папи викликав вибух штучних петард, запалених у бляшаній пушці Доміком Аузепом, до речі католиком. „Це був мій спосіб привітання Папи, — заявив він опісля, — щоб звернути на нього більше уваги".

Візита Папи в Індію має тривати 14 днів.

НЕЗАЛЕЖНА КОМІСІЯ ДОСЛІДЖУВАТИМЕ КАТАСТРОФУ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен найменував 12 осіб до незалежної комісії, які у співпраці з Адміністрацією для міжпростірних полетів (НАСА) переведе на протязі чотирьох місяців докладне слідство у справі небувалої досі катастрофи міжпростірного корабля „Челленджер" у якій, як відомо, загинули усі сім астронавтів і цей випадок викликав мішану реакцію серед американської спільноти.

„Прийшов час, — заявив Президент ЗСА, — щоб відповідальні чинники нашої країни, яка має перед собою необмежені технологічні можливості, докладно перевірили усі „за" і „проти" та дослідили по можливості усі, навіть теоретичні та спекулятивні твердження і здали американському народові звіт, як могло дійти до цієї катастрофи". Кореспонденти, які були присутніми під час представлення 12-ох членів комісії у Білому Домі відмітили, що президент Роналд Реґен був дійсно зворушений коли говорив про смерть сімох осіб, шістьох астронавтів і вчительку з Конкорд, Ню Гемпшир, яка першою мала полетіти довкола земної кулі на міжпростірному кораблі.

Президент бажає, щоб комісія за 120 днів зібрала достатньо матеріялів, яких вистачило б для авторитетного пояснення катастрофи. Присутній на церемонії проголошення був також д-р Вілліям Р. Ґреґам, адміністратор НАСА, який погоджувався з думкою, що під час праці комісії треба припинити пляновані раніше дальші запуски міжпростірних кораблів.

Комісія переважно складається з науковців, виховників, тобто професорів університетів, бизнесменів та інших. Головою комісії президент Р. Реґен назначив Вілляма П. Роджераса, колишнього ґенерального прокуратора і колишнього державного секретаря. Астронавт Нейл А. Армстронг, який був першою людиною, що власними ногами вступила на Місяць, є першим заступником голови комісії.

Комісія має право і можливість притягати до співпраці фахівців, консультантів, співробітників НАСА, колишніх і теперішніх астронавтів, дослідників стратосфери і взагалі осіб, які могли б бути допоміжними в тій справі. Комісію було створено на спеціяльне зарядження президента Р. Реґена, який особисто підписав відповідний документ, тобто екзекутивний „ордер", в цій справі.

НАСА і зацікавлені продовженням дальших полетів міжпростірних кораблів особи, а також нарід в загальному, задоволені зарядженням Президента і створенням комісії.

У Франції заарештували совєтського шпигуна

Париж. — Речник міністерства внутрішніх справ Франції повідомив про арешт 44-річного Бернара Сурізо, якого обвинувачують в шпигунстві на користь Совєтського Союзу.

Французька контррозвідка встановила, що Б. Сурізо, колишній механік обслуговування ґелікоптерів, передавав совєтським агентам інформації про пересування військових кораблів у порті Брест, який є головною французькою військово-морською базою на атлантійському побережжі. Брест є також базою всіх французьких атомових підводних кораблів.

За даними французької контррозвідки, Совєтський Союз давно виявляє сильну увагу саме до Бресту. Совєтські риболовні кораблі, що перебувають в Атлантійському океані, обладнані спеціяльною апаратурою, яка дає їм змогу провадити нагляд за діями французької фльоти. Совєтські вантажні авта часто бувають в Бретанії, куди вони приїжджають з фальшивими документами за неіснуючими вантажами.

Підозріння викликала також активна діяльність совєтської амбасади в Парижі, яка настоювала на тому, щоб Брест і столиця Естонії Таллін були оголошені містами-побратимами.

В 1983 році посадник Бресту Жак Бертельо перервав переговори про „братські відносини" з Талліном після інциденту на брестському летовищі. Літак Аерофлоту, який повинен був забрати з Бресту групу французьких туристів, не приземлився на летовищі за першим разом. Повернувшись, щоб приземлитися за другим разом, літак встиг облетіти військово-повітряну базу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відгуки трагедії

Катастрофа міжпростірного корабля „Челленджер" у минулий вівторок, 28-го січня ц.р. була така страхітлива, така несподівана і принесла такі страшні жертви — семеро осіб, які весело й бадьоро ще за дві хвилини перед своєю смертю всідали до цього міжпростірного велетня, що всі інші міжнародні, крайові й місцеві справи відійшли в тінь. Цей повітряний велетень згорів і розлетівся на дрібні куснички, які впали в океан і тому досі не можна було знайти тлінних останків ні одного з сьоми членів цієї трагічної виправи у всесвіт. Не можна було з усіма почестями похоронити будь-кого з отих — як їх правильно назвав президент Реґен героїв досліджування безкраїх міжплянетних просторів. Усі розмови окремих осіб і всі газетні та радіотелевізійні коментарі оберталися довкола цієї катастрофи, до якої правильно підійшов один нюйоркський щоденник з великим написом на заголовковій сторінці „Чому?" Це питання „чому", з якої причини сталася та катастрофа, домінує в усіх міркуваннях на цю тему.

У середу ввечері вперше речник центральних космічних дослідів заявив, що слідство бере до уваги всі можливості — не виключаючи також можливости саботажу. Вперше впало те слово, яке зразу наче автоматично насувалося на думку, — чи не сталося це в наслідок диявольськи запланованого і прецизійно виконаного ворожого саботажу.

Америка має поруч із вірними їй приятелями і звеличниками смертельних ворогів, таких, які мають найбільш кваліфікованих фахівців міжнародного тероризму, мають всі технічні засоби для ведення злочинів і мають необмежені фонди. Тільки подумати: чи можна виключити можливість, що до когось, хто мав доступ до ганґару, в якому перебував „Челленджер", приступив ворожий аґент і запропонував мільйон долярів за те тільки, щоби продіравити всередині ракету або підкласти десь пуделко з динамітом?! І чи можна виключити, що такий сірий чоловік не оперся спокусі стати мільйонером за таку „дрібничку"?! Адже за куди менші гроші люди ставали зрадниками, шпигунами, вбивниками. І тому поруч із дріб'язковими дослідами, що їх переводять учені, щоб знайти відповідь на „Чому"?" — слідство ведуть теж усі органи безпеки, ФБІ, Сі-Ай-Ей з усіма чинниками, з якими мають стик.

Тим часом протягом тижня маятимуть прапори на всьому просторі Америки спущені на знак жалоби до половини щогли і покищо всі члени родин семеро загинулих героїв переживають безмежний смуток, жаль і розпач.

З усіх кранців світу наспіли до Білого Дому вислови співчуття. Добре, гарно стилізоване співчуття надіслав теж Кремль. Але хто повірить у щирість співчутливих слів володарів Кремля, для яких сіллю в оці став плян президента Реґена знайти у міжплянетному просторі можливість такої оборонної зброї, яка знецінила би загрозу ракетної атомової атаки? Радіють всі вороги Америки — в Ірані, Сирії, в цій арабській терористичній організації, яка назвала себе „Святою війною", війною, зверненою проти Америки та Ізраїля. Але світ так збудований Всевишнім, що добро таки перемагає зло і коли й тріюмфує зло, то тільки часово, епізодично, переходово.

Хоча протягом останнього сторіччя ми пережили десятки різних нещасть і катастроф, у яких згинула куди більша кількість осіб — нещастя із „Челленджером" потрясло людством до глибини, а вже зокрема американським народом, що порівнює залюбки це нещастя до переживань із листопада 1963 року, коли від досі невияснених пострілів згинув надійний молодий президент держави Джан Кеннеді.

Ми почули зараз-же того самого дня з уст Роналда Реґена, що катастрофа „Челленджера" не припинить виконання програми дослідів міжплянетного простору.

Коли 19 літ тому згоріли на землі при американські астронавти на міжпростірному кораблі „Аполло" ще поки він вилетів в повітря, зупинено дальші полети на близько два роки. Але після того відбулося їх вже кількадесят — і той сам „Челленджер" успішно виконав свої місії дев'ять разів. У всіх заявах і в усіх розмовах та коментарях урядових осіб, учених і навіть сірих опитуваних осіб можна було почути одно й те саме: сталася велика трагедія, сталося велике нещастя, але без уваги на те „чому" власне так сталося — програма дослідів міжплянетного обширу і всіх плянет буде продовжуватися. І вона напевно не закінчиться за нашого життя, але життя плистиме своїм природним річищем і поки існує світ і живуть у ньому люди — змагатимуть завжди до виявлювання нових обріїв, до поширення і поглиблювання знання. Бо тіло вмирає, а дух безсмертний.

Роман Барановський

ДО СПРАВИ ОБОРОНИ ДОБРОГО ІМЕНИ УКРАЇНЦІВ

У перших місяцях 1985 року розвинулася на терені Північної Америки дуже сильна протиукраїнська акція. В американській, канадській і європейській пресі почали появлятися наклепи на український народ, на українську еміграцію та на її чільних представників, обвинувачуючи їх у коляборантстві з нацистами і воєнних злочинах під час Другої світової війни.

Ця кампанія пов'язана з акціями Документаційного центру Сімона Візенталя, що находиться у Відні і має свою станицю у Лос Анджелесі в ЗСА, Аллена Раєна та інших ворожих груп, які співпрацюють із Бюром спеціяльних інвестиґацій (ОСТ), що існує від 1979 року при Департаменті справедливости ЗСА. Це бюро займається вишукуванням здогадних „воєнних злочинців", які, на підставі неправдивих документів поселилися в ЗСА, з метою позбавити їх громадянства і віддати СССР або Ізраїлеві.

Таким чином Москва, точніше КҐБ, яке кермує цими акціями, намагається відвернути увагу своїх громадян і цілого демократичного світу від злочинів Москви, підірвати довір'я західнього світу до свідчень колишніх совєтських громадян, а тепер громадян різних західніх держав, про злочинну політику Москви супроти українського та інших поневолених нею народів.

Федеральний уряд Канади покликав до життя 28-го лютого 1985 року спеціяльну комісію під проводом судді Дешена, завданням якої є перевірити справу і дати відповідні рекомендації.

На ці злочинні наміри дуже швидко зареаґували канадські українці. Під проводом Комітету Українців Канади вони створили Комісію Захисту Громадських Прав, до якої увійшли широкі кола українців. Комісія перевела збірку на фонд оборони доброго імени українців, яка перевищила суму одного мільйона.

З деяким опізненням почалася протидія і на терені ЗСА. У нашій пресі появилися статті, які вказували на важливість справи і небезпеку та закликали до творення оборонного фронту, вказуючи, що ці ворожі групи намагаються стосувати принцип збірної відповідальности народу за евентуальні вчинки одиниць.

На ці заклики швидко відгукнулися наші Союзи, Український Народний Союз і Український Братський Союз, та ряд організацій і установ, вважаючи невідкладною справою створення сильної організації чи комісії, яка мала б єдине завдання оборонити добре ім'я і честь українського народу від безпідставних обвинувачень і наклепів та, що працю такої організації повинні підтримати всі наші організації і товариства, забезпечивши її потрібними фондами. Ряд установ уміжчасі вже призначили на оборону доброго імени українців у своїх бюджетах поважні суми з тим, що буде створено окремий центр оборони з участю представників всіх українських організацій, як про це інформувала українська преса („Народна Воля" ч. 27 з 4-го липня 1985 року і „Свобода" ч. 101 із 30-го травня 1985 року).

Також УАКРада, вважаючи, що пляново ведене знеславлювання українців вимагає спільної і сильної протидії всіх українців, заявила у своєму комунікаті в „Свободі" ч. 111 з 13-го червня 1985 року, свою готовість співпрацювати на загальногромадській базі з тими організаціями, які готові увійти в склад всегромадського комітету, подібного до Крайового Комітетк Тисячоліття Хрищення в Україні, і виконувати конкретну роботу.

У комунікаті далі сказано, „тому, що кожна акція для такої оборони, а зокрема правна, вимагає великого зусилля і великих фондів, Президія УАКРади проголосила з днем 5-го червня 1985 року збірку загальноукраїнського одномільйонового фонду на терені ЗСА, подібно як це вже зроблено в Канаді з тим, що нагляд над цим фондом матиме окрема громадська комісія, обрана з представників всіх організацій".

Мабуть всі погодяться з думками Іванни Рожанковської, авторки статті „Акції і реакції" в „Нашому Житті", органі СУА (ч. 9 за вересень 1985 року), у якій сказано що тільки ціла громада, а принаймні її більшість, мусить покликати до життя комітет та дати йому мандат і фінансові засоби для оборонної дії, бо різні комітети чи мільйонові збірки не заступлять уповноваження і підтримки цілої громади у боротьбі зі сильними, безкомпромісовими противниками. Коли сьогоднішня ситуація, про яку добре знають наші вороги, буде продовжуватися, вона сама собою стане знеславленням українського імени, сказано у цій добрій статті.

І саме у цей найбільш критичний час, який вимагає від нас консолідації всіх наших національних сил для оборони проти нападів на наш народ, для оборони його імени і чести, створилася на терені Філядельфії нова інституція — Рада Представників Українських Центральних Організацій і в грудні минулого року розіслано на приватні адреси громадян обіжник про створення такої ради із закликом складати гроші на т. зв. Центральний Фонд Оборони. До обіжника долучена зворотна конверта і листок до виповнення прізвища і суми жертводавця. Які саме організації створили цю раду, які особи увійшли в склад екзекутиви і контрольної комісії, в цьому обіжнику не сказано. Не відкидаючи потреби створення такого фонду на загальногромадській базі, такий новий почин викликає непорозуміння, замішання, а то й повну хаотизацію в громаді.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Іван Кейван

Друга виставка творів А. Оленської-Петришин в Едмонтоні

З творами мисткині Аркадії Оленської-Петришин громадянство Едмонтону зазнайомилося вперше в лютому 1981 року, коли виставку її ґравюр влаштувала відома й невтомна організаторка мистецьких виставок на терені Едмонтону Софія Скрипник. Між 35-ма експонатами 27 ґравюр і 8 літографій майстерно виконаних, що збудили велике заінтересування глядачів оригінальним підходом до природи, відчуттям ладу і ритму, зокрема високою технічною майстерністю, тому, самозрозуміло, виставка ця залишила по собі незатерте враження.

Проте, це була тільки одна сторінка медалі таланту нашої мисткині, бо в днях 1-го - 6-го листопада 1985 року відбулася в Едмонтоні друга виставка Аркадії, теж заходом Софії Скрипник, тим разом з ґравюр чи літографій, а малярських творів виконаних олійною технікою. Хоча мисткиня експонувала тільки 19 творів (крім низки ґравюр розміщених на окремому столі), зате було декілька картин велетенських розмірів, що можуть ідеально служити як декорації-пано великих кімнат чи заль. Сюжети цих олійних картин такі ж, як і ґравюри нашої мисткині, з таким же підходом, трактуванням і технікою виконання. Це передусім зображення рослин і квітів, тобто чистої природи, без жадних людських чи тваринних штафажів. Це фраґменти природи схоплені якнайвірніще, без жадної стилізації, та з декоративним трактуванням кожного елементу, що в сумі викликає сильне естетичне враження.

І хоча в чистому малярстві домінує передусім кольорит, а лінія сповняє допоміжну ролю й часто губиться, в малярських творах Аркадії неподільно панує чітка й строга лінія, тобто рисунок, зате кольорит грає допоміжну ролю — тільки для підкреслення характеру даного об'єкту.

Підхід мисткині до олійних творів наскрізь декоративний — вона трактує їх площинно, лаконічно та упрощено, за рідкими винятками деяких деталів. Надаремно ми шукали б в цих малярських творах якогось пленару, перспективи чи кольористичних півтонів, теж інших малярських нюансів, бо мисткиня оперує чистими кольорами зіставленими гармонійно й саме цим її твори викликають бажане враження, й саме цією простотою виявляється тонка мистецька культура Аркадії. Проте серед тих упрощених елементів деколи в картині Аркадії стрічаємо фраґменти, які, прямо, позначені „бенедиктинською" прецизністю, що збуджує справжній подив у глядача, отже, підходячи до твору аналітично, мисткиня вміє знаменито поєднати в одну гармонійну цілість і збудити в глядача бажане враження, тобто досягнути своєї мети. Розглядаючи малярські твори (як раніше ґраверські) Аркадії Оленської-Петришин, слід прийти до переконання, що мисткиня уже знайшла себе на творчому шляху, тобто свою оригінальну й самобутню мистецьку мову, а це основне й вирішальне у творчості кожного мистця.

Автор цих рядків свого часу вже писав ширше про життя й студії Аркадії, тому не слід тут повторяти, бо мисткиня наша появилася на мистецькому горизонті не випадково, а навпаки — готувалася до свого покликання солідно, серйозно й ґрунтовно. Зокрема в останньому десятиріччі здобула своєю творчістю широку популярність в Америці, Канаді та Европі. Крім участи в різних групових виставках, Аркадія мала досі численні персональні виставки в багатьох мистецьких осередках, а наші та чужинецькі авторитетні мистецькі рецензенти високо оцінили твори Аркадії, відзначаючи її талант й оригінальність та самобутність. Беручи до уваги вік мисткині, її освіту, мистецьку культуру й подивуґідну працьовитість та посвяту, Аркадія Оленська-Петришин має перед собою широкі творчі горизонти й слід нам сподіватися від неї ще багато цінних творчих здобутків у майбутньому.

Іван Боднарук

„ГУЛЯЙПІЛЬСЬКИЙ БАТЬКО" І АНАРХІСТИЧНИЙ РУХ В УКРАЇНІ

Торік минуло 50 років, як у Парижі на еміґрації помер у злиднях Нестор Махно, який після російської революції 1917 року зорганізував в Україні анархістичний рух і ще за життя став героєм народних леґенд.

Ще за революції 1905 року створилася в Гуляй-Полі, Катеринославської губернії, перша група анархістів, до якої приступив і Нестор Махно. Народився в сім'ї бідного селянина в Гуляй-Полі. Маючи сім років, був громадським пастухом. Пас корови і вівці, зимою ходив до місцевої школи. Скінчивши 12 років життя, покинув школу й родину та став наємним робітником у поміщиків і багатих німецьких колоністів. Зненавидів тоді усяких експлуататорів і мріяв про те, щоб звільнити від них народні маси. До 16-го року життя не мав ніякого відношення до політичного світу. В 1908 році арештований царською владою за терористичну діяльність і грабіж повітової скарбниці, був засуджений на кару смерти через повішення, але кару замінено йому на доживотну тюрму. Врятував його багатий жид з Гуляй-Поля, який знав його особисто й заплатив за нього велику суму грошей. Кару відбував у центральній тюрмі в Москві, в Бутирках. У тюрмі наполегливо вчився і читав, маючи багату тюремну бібліотеку й товариство політичних в'язнів. Так здобув собі досить широку загальну освіту. Постійно бунтувався, тому часто сидів у кайданах та в ізоляторі, де набрався сухіт. Звільнений після вибуху революції 1917 року вернувся до Гуляй-Поля, де тішився великою симпатією мас, які дивилися на нього як на героя. Як мав 17 літ, пощастило йому влаштуватися за учня в невеличкій малярській майстерні. Влітку 1918 року відвідав Москву, де познайомився з Леніном, Свердловим і деякими анархістами. Мав на нього вплив письменник Мих. Бакунін (1814-1876) і революціонер Петро Крапоткін.

Махно воював проти всіх, хто появлявся на теренах, що були під його владою. Був тої думки, що треба поборювати всяку форму влади й держави. Під своїм прапором об'єднав інші повстанські загони в Полтавщині, Харківщині й Херсонщині, але осередком його дій було завжди Гуляй-Поле. Його армія мала інколи до 40,000 бійців, переважно кіннотчиків і кулеметників на тачанках, що воювали під чорним прапором. Видумав нову партизанську тактику, в якій виявив небуденний талант. Напади на потяги були головною ціллю махнівців для здобуття зброї. Воювали проти Української Центральної Ради, гетьмана Скоропадського та його союзників, австрійців і німців, а потім проти большевиків і білоґвардійців. Зважаючи на те, що ідеологічними керівниками махнівського руху були жиди Аршинов і Волін, а анархістська організація в Україні „Набат", яка до кінця підтримувала Махна, складалася переважно з жидів, Махно не був антисеміт і вбив Григорієва нібито через те, що той сказав: „Жиди вбили Христа". Жиди оцінили ролю Махна й покористувалися ним у боротьбі проти Денікіна і Вранґля, але як тільки побили їх, звернулися проти Махна. Розвиток махнівщини відіграв значну ролю в революції і громадянській війні, бо в Україні не було стабільного уряду. В серпні 1921 року большевики розгромили махнівців, а сам Махно втік до Румунії, а потім до Польщі. Жив на еміґрації в Польщі, а потім у Парижі, займаючись малярством. Там і помер у злиднях 25-го липня 1934 року. В Парижі написав спомини п.з. „Російська революція в Україні", які вийшли з друку французькою мовою.

Махно був жорстока людина. Власноручно вбивав часто невинних людей, в тому навіть йому близьких. Історія його життя — це історія людини, зацікавленої звільненням від усякої влади. Був він смертельним ворогом багатих людей. Говорив, що всі люди є з природи анархісти, що міста були порушенням природних законів і краще людям жити в селах, степах і лісах. Уже на еміґрації писав в одній анархістичній газеті: „Я був би найбільший дурень, якби вивласнював селян та творив бараковий соціялізм". В його загонах було найбільше селян, часто-густо дезертирів із різних армій, але багато було й просто злочинного елементу з міст.

Українськими проблемами Махно не цікавився й до останніх днів свого життя не вмів і не хотів розмовляти по-українському. Він був шкідливим знаряддям чужих і ворожих для українського народу сил.

Тут можна додати, що початків філософії анархізму треба шукати вже в часах грецького стоїка Зенона, в 3 і 4 столітті до Христа, а батьком модерного анархізму був П. Прудон (1809-1865), який думав, що всяка влада то „бич Божий". Інший француз, Жак Бріссот, казав, що „приватна власність — це грабіж".

ВОСЬМИМІСЯЧНИЙ ПРОЦЕС над змовниками, які 13-го травня 1981 року хотіли вбити Папу Івана Павла II на площі св. Петра в Римі, увійшов в кінцеву стадію і в скорому часі суддя проголосить вирок, хоч, як признається прокуратура, процес тривав дуже довго і був важкий. Два судді і шість осіб з лави присяжних перевели слідство з допомогою перекладачів, побували у шістьох країнах, а найдовше в Болгарії. Дуже часто контроверсійні свідчення свідка і рівночасно підсудного, який стріляв з пістоля на Папу, Меґмета Алі Аджі, який одного дня поводився нормально в залі суду, а другого дня вдавав психічно хворого, покликався на неіснуючих осіб, у пасії звертався до Ісуса Христа, бив кулаками по лавці, обвинувачував турків і болгарів у злочині, а потім їх оправдував тощо. Очевидно, совєтська пропаґандивна машина і болгарська преса у принципі відкидали замішаність комуністичних держав у замаху на життя Папи і заявляли, що процес в Римі є зааранжований американською Центральною Розвідчою Службою у спілці з італійськими антикомуністами для того, щоб підірвати престиж комуністичних держав.

Хведь Прочуханець

ТРАКТАТ ПРО ЕКОНОМІКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

I

Із річним запізненням прочитав я червневий номер „Сучасности" за 1984 рік, в якому наткнувся на статтю „Сільська безгосподарність", авторства Ісака Ґейбера, колишнього харківського вчителя, що проживає тепер в Ізраїлі. Автор між іншим протиставляє офіційні дані, за якими в сільському господарстві СССР займається біля 25 відсотків трудящих, з відчуттям громадян Совєтського Союзу, для яких не є таємницею, „що насправді на радянських колгоспних і радгоспних ланах „прогинаються" (це типовий совєтський вираз) не менш 80 відсотків совєтських трудящих усіх віків та фахів". І. Ґербер далі розповідає як то в кожному великому заводі є свій „зелений цех" з начальником і технічним персоналом, що забезпечує зв'язок заводу з „підшефним" колгоспом чи совхозом. За його словами військові частини в повному складі виїздять двічі на рік до колгоспів і радгоспів, подібно як робітники, вчителі, інженери, науковці. Кожний студент буває у колгоспі щонайменше місяць на рік. А кілька років тому, коли начальство бачило, що в місті забракло людей до сільської праці, вирішили притягнути до неї підлітків у віці 14-15 років.

Очевидно, все це дуже добре відоме з практики всім совєтським громадянам. Думаю, що не один читач „Свободи" також міг би дещо на цю тему докинути. Мені стоять перед очима такі картини, як студенти в жовтні вертаються „з картопель", а кожний з них привозить як сувенір з колгоспу мішок картоплі та висипає її у себе в гуртожитку під ліжком. Відтоді починаються студентські „м'ясниці", тобто варення, жарення і печення картоплі на всі лади. В той час у поблизьких продовольчих крамницях відчувається великий попит на марґарину, а часто її брак. Такий карнавал триває у гуртожитках кілька місяців, доки картопля не пустить пасинків або не почне загнивати.

Але це був тільки ліричний відступ. Мене турбують тепер питання більш серйозні, можна навіть сказати — наукові, бо я хочу критично віднестись до тих 80 відсотків всього працюючого населення Совєтського Союзу протягом року в якийсь там спосіб є причетних до... найпередовішого сільсько-господарського виробництва.

Мені йдеться про те, що ті 80 відсотків не відповідають іншій величині, тобто 25 відсоткам, тому що то не є числа однорідні і підходять до себе як п'ястук до носа. Отже питання стоїть, як ті 80 відсотків прирівняти до 25 відсотків.

Люди з досвідом може небезпідставно вважають, що на всякі трудноці та складноці життя — найкращий алькоголь. Отож, йдучи за вказівками бувалих людей, я також хочу виручитися алькоголем.

Знаємо як обраховується рівень спожиття алькогольних напитків для його порівняння у різних народів, беручи до уваги, що тзв культура і форми пиття є різні в різних країнах. У деяких народів, — як знаємо, — основним напитком є горілка, у інших — пиво, у ще інших — самогон, а пиво споживають там як закріплювач, завданням якого є підсилити наслідки споживання високовідсоткового напитку. Деякі народи більше п'ють вино, а ще інші розбовтують водою скач або джин, після чого цей напиток аж ніяк не хоче бути смачніший.

Щоб це все звести до спільного знаменника і мати порівняльні величини, всі ті напитки перераховується на чистий алькоголь. Думаю, що всі ті функції, різні за якістю та ефектом, які містяться в тих 80 відсотках, треба якимсь способом також звести до спільного знаменника. Але тут легко не піде і я волів би розраховувати на алькоголь.

А навіть якщо хтось і введе отой спільний знаменник за вказівками Ісака Ґейбера, то коли він захоче, щоб його знаменник не дався науковим способом повалити, тоді він мусить врахувати один фактор, який виникне з понижчої моєї розповіді. Та розповідь становитиме базу для мого вкладу в науку про обрахування спільного знаменника участи трудящих у совєтському сільському господарстві.

Одного безсоняшного, холодного, вересневого дня був я переїздом у Києві і хотів зустрітися зі знайомою дівчиною, що працювала в дуже важливому для народного господарства науковому інституті. Домовився з нею, заздалегідь листовно, але до зустрічі не дійшло. Чекав я довго, а потім промурликав сам собі фрагмент загальновідомої пісні „я прийшов, тебе нема", не маючи відваги її кінчати, та пішов самітно шліфувати підошвами київські тротуари.

У поворотній дорозі мені пощастило. Я радісно зустрінувся з дівчиною, а щастя моє дійшло зеніту, коли виявилось, що „не підманула" і „не підвела", а тільки мусіла в той день виконати свій патріотичний, громадський обов'язок. Вона бідулька мусіла з цілим інститутом їхати до підшефного колгоспу картоплю збирати.

Кожний сюжет, який би вона мені в ту хвилину прощебетала, звучав би для мене непорівняльно гарніше ніж Бетговена „Патетична соната", чи анонімний твір під заголовком: „Била мене мати березовим прутом". А тут тема рисувалася куди цікавіше. Заносилося на тему надзвичайно інтересну, а навіть можна сказати, ґрандіозну. Я мав почути, як соціялістичне совєтське місто наладнує братні економічні зв'язки з колективним сільським господарством. Хтось з читачів, прожертих капіталістичною ідеологією, міг би недовірливо запитати: чи економічні зв'язки можуть водночас бути братніми зв'язками? Признаюсь, до того часу, коли я не почув розповіді, яку я тепер хочу переповісти, я також мав деякі сумніви, сперті на особистих контактах на лінії: купити — продати.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1985 РОКУ

(10)

7. ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

(Продовження)

Звіт головного контролера о. протопресвітера Степана Біляка

Мій звіт за 1984 рік буде короткий і відмінний від усіх попередніх звітів, бо в ньому подаю відомості про цілість контролі всіх Департаментів УНС, а не тільки Видавництва „Свобода", як це було раніше. Контрольна Комісія перевірила все діловодство УНСоюзу, всі прибутки й видатки, а також прибутки й видатки Дому Української Національної Корпорації за 1984 господарчий рік і ствердила, що праця велася пляново й акуратно, за що я висловлюю подяку Екзекутиві УНСоюзу за добре виконану працю і совісне відношення до своїх великих обов'язків перед цілою союзовою родиною.

В 60-му числі українського щоденника „Свобода" від дня 29-го березня ц.р., було поміщено „Ствердження і Заклик" Головної Контрольної Комісії УНСоюзу за 1984 рік.

Цей, хоч короткий, але всеобіймаючий звіт („Ствердження і Заклик"), картина за картиною з'ясовує, насвітлює й аналізує стан усіх ділянок великої і складної союзової господарки.

Приємно ствердити, що майно УНСоюзу збільшилося, що Українська Національна Корпорація Дому УНС зросла в прибутках, а стан нових членів і суми їх забезпечень є доволі поважні.

Коли взяти до уваги сумарично прибутки Видавництва „Свобода", друкарських робіт і сумарично адміністративно-оперативні витрати, то вони без фінансової кожнорічної допомоги Екзекутиви УНС могли б створити проблему для Видавництва „Свобода".

Незалежно від циферних даних і грошевого стану, УНСоюз має ще особливі конта морально-громадського значення. А ними є: Союзівка, що сповняє ролю українського культурного центру, і ряд прерізних дотацій на культурно-виховні і молодечі організації, на українські установи, на політичних в'язнів і на всякі актуальні потреби української спільноти в діяспорі.

А вже ніяк не можна поминути того, що УНСоюз і його Головний Уряд стало несе допомогу українському народові в його завзятій боротьбі і змаганнях за його людські права і незалежність. Треба признати, що УНСоюз відіграв велику позитивну ролю на терені СКВУ у впорядкуванні громадських відносин через підримку УАКРади.

Всі ці позитиви поглиблюють довір'я до Українського Народного Союзу, що стає запорукою, що УНСоюз має перед собою ясний шлях і запевнену на довший час існування позитивну ролю в українській громаді.

Завданням кожної організації є стреміти до того, щоб її члени були тісно пов'язані з поточним життям їх організації та знали всі її проблеми й потреби. Велику ролю тісних зв'язків між членами й організацією виконують часописи, офіційні видання, що їх усі члени обов'язково повинні читати. Таким зв'язковим чинником між членами й УНСоюзом є наша славна „Свобода", яка виконує свою ролю на службі українського народу вже понад 90 років. На жаль, тираж „Свободи", як офіційного органу УНС, є замалий, всього 12,777 примірників денно, беручи до уваги поважне число членів УНСоюзу. Англійське видання „Укр. Віклі", хоч і збільшується в читачах, однак замало членів УНС читають його, бо всього тільки 3,906, а передплачують його не-члени 1,779 і тижневий тираж його є 5,685, як показує виказ читачів. Кожнорічні справоздання виказують постійне зниження числа читачів „Свободи", „Веселки" і тих, що купують інші видання УНСоюзу. все разом доводить до того, що видавнича діяльність спадає, що дохід з розпроданих видань не дає змоги видавати нові, хоч потреба в них постійна і конечна. Такий стан вказує на те, що Видавництво „Свобода" не могло б себе утримати без постійної дотації УНСоюзу. Все це вимагає великого вкладу коштів, без надії на дохід, але й без надії на зворот коштів за різні вже видані книжки, які стоять на полицях книгарні і чекають на своїх покупців.

У зв'язку з цим, як член Контрольної комісії закликаю ВШ. Членів УНСоюзу до збагачення себе постійним читанням як „Свободи", так і всіх інших видань УНСоюзу. Закликаю ВШ. Секретарів Відділів УНС звернути окрему посильну увагу на поширення видань серед членів їхніх Відділів, а спеціяльно на збільшення (приєднання) числа передплатників-читачів „Свободи", тижневика „Укр. Віклі" в англійській мові і „Веселки" для дітей-учнів українських шкіл.

На підставі пред'явлених мені Адміністрацією Видавництва „Свободи" видавничих розрахункових зіставлень приходиться підкреслити і насвітлити конкретні позиції по відношенні до прибутків і видатків Видавництва „Свобода".

	1983	1984	INCOME
Subscription — UNA Earned	$ 645,000.00	$ 605,000.00	$ -40,000.00
Sale on Stands	5,724.55	5,165.21	- 559.34
Individual: UNA Members Svoboda	38,921.29	41,605.94	+ 2,684.65
UNA Members "Ukrainian Weekly"	16,673.98	19,530.19	+ 2,856.21
Non-Members Svoboda	51,743.52	51,958.11	+ 214.59
Non-Members "Ukrainian Weekly"	9,942.50	11,914.98	+ 1,972.48
Books	11,411.83	15,485.95	+ 4,074.12
Advertising	169,819.66	173,475.58	+ 3,655.92
Printing	80,400.61	91,501.27	+11,100.66
Change of Address	300.34	461.66	+ 161.32
Refund Postage	7,014.01	6,042.94	- 971.07
Refund Telephone	523.29	11.25	- 512.04
Almanac	19,607.55	19,583.34	- 24.21
Press Fund — Svoboda	5,578.19	6,963.14	+ 1,384.95
Press Fund — "Ukrainian Weekly" (Famine in Ukraine)		3,926.75	+ 3,926.75
Veselka Subscription	4,059.70	4,435.34	+ 375.64
N.J. Sales Tax	122.27	181.00	+ 58.73
Miscellaneous	1,631.23	1,069.77	- 561.46
TOTAL:	$1,068,474.52	$1,058,312.42	$ -10,162.10
Discount on Sales	- 2,810.18	- 1,920.48	+ 889.70
GRAND TOTAL:	$1,065,664.34	$1,056,391.94	$ - 9,272.40

DISBURSEMENTS

Payroll: Editorial	$ 156,276.96	$ 161,116.94	$ + 4,839.98
Printing	210,076.69	220,788.40	+10,711.71
Office	98,461.63	107,395.09	+ 8.933.46
Corresp.	3,000.00	3,000	
Special Corresp. — Svoboda	31,449.48	22,585.00	- 8,864.48
Special Corresp. — Ukr. Weekly		6,511.93	+ 6,511.93
Veselka Corresp.	5,910.00	5,640.00	- 270.00
Postage	267,888.14	235,456.15	-32,431.99
Material	185,270.29	194,367.53	+ 9,097.24
Telephone	6,808.92	6,157.59	- 651.33
Office Supplies	2,117.39	2,098.62	- 18.77
Office Expense	466.11	264.48	- 201.63
Printing Dept. Expense	1,311.90	1,127.09	- 184.81
Parts and Repairs	22,155.90	15,068.12	- 7,087.78
Books	3,440.24	9,233.08	+ 5,792.84
Taxes	37,635.13	41,513.02	+ 3,877.89
Commission	321.30	440.00	+ 118.70
Manuscript		1,085.00	+ 1,085.00
Newspaper	1,425.00	1,328.70	- 96.30
Pension	1,116.00	1,116.00	
N.J. Sales Tax	163.84	195.80	+ 31.96
Miscellaneous	26,794.74	20,419.00	- 6,375.74
TOTAL:	$1,062,089.66	$1,056,907.54	$ - 5,182.12
Discount on Purchases	325.04	179.79	+ 145.25
GRAND TOTAL:	$1,061,764.62	$1,056,727.75	$ - 5,036.87

RECONCILIATION

Bank Balance 1/1	$ 1,916.59	$ 5,816.31	$ + 3,899.72
Income	1,065,664.34	1,056,391.94	- 9,272.40
TOTAL:	$1,067,580.93	$1,062,208.25	$ - 5,372.68
Disbursements	-1,061,764.62	1,056,727.75	+ 5,036.87
BANK BALANCE 12/31	$ 5,816.31	$ 5,480.50	$ - 335.81

КОШТИ ВИДАННЯ АЛЬМАНАХА НА 1985 РІК

240 ст. — обкладинка — м'яка
Формат — 6 X 9
Наклад — 3,700

Склад	$ 1,952.00
Ломка	488.00
Папір до комп., кваси, тощо	395.00
Папір, друк і переплет	7,369.80
Обкладинка	200.00
Бронз. коверти і їх друк	300.00
Зворотні (6¾) коверти	75.00
Цінники, листи до секр. і підприємств	245.00
Висилка — пошта в/з листів	71.06
Адресування	225.00
Пакування, сортування і експедиція	260.00
Кореспонденти і редакція	1,650.00
Пошра (висилка)	830.72
Адміністрація	200.00
Зворот Альманахів і листів	480.00
РАЗОМ	$14,741.58

ПРИХОДИ ДО 3/15/85

Оголошення	$ 4,139.40
Альманах	13,361.75
Пресовий фонд	2,871.87
Разом Приходи	$20,373.02
Кошти видання	- 14,741.58
ЧИСТИЙ ДОХІД	$ 5,631.44

ВИКАЗ „СВОБОДИ"

Члени УНС (на 1. 1. 1985 р.)	7,669
Жінки і молодечі	2,685
Передплатники (не члени)	1,451
Кольпортаж	155
Майбутні	9
„Ґратіс" і виміна	259
Інші	230
Голови-адреси місцевостей	320
РАЗОМ	12,777

ВИКАЗ „УКР. ТИЖНЕВИКА"

„Укр. Віклі"	5,685
„Голови"-адреси місцевостей	90
РАЗОМ	5,775
З того:	
Членів УНС	3,906
Не-членів	1,779
РАЗОМ	5,685

ВИКАЗ ЧИТАЧІВ „ВЕСЕЛКИ"

	вересень 1984	березень 1985
Передплатники	781 прим.	677 прим.
Даром і виміна	173 прим.	166 прим.
Премії (будучі члени)	3 прим.	2 прим.
Школи	93 прим.	82 прим.
Кольпортаж	6 прим.	6 прим.
Нові (незаплачені)	2 прим.	3 прим.
	1,058 прим.	936 прим.

SVOBODA SALE ON STANDS

	March 1984	September 1984	March 1985
Arka New York	25 copies	23 copies	15 copies
Arka Toronto	3 copies	3 copies	3 copies
Arka U.B.S.	2 copies	2 copies	2 copies
Bazaar	2 copies	2 copies	2 copies
Chang Jae Lee	30 copies	30 copies	30 copies
Dnipro	3 copies	3 copies	3 copies
Jack	10 copies	10 copies	10 copies
Kim's	5 copies	0 copies	0 copies
Surma	25 copies	25 copies	25 copies
Veselka	60 copies	60 copies	60 copies
West Arka	5 copies	5 copies	5 copies
	170 copies	161 copies	155 copies

Мгр Іван Геврик, голова Контрольної Комісії поставив внесок в імені Головної Контрольної Комісії на прийняття всіх звітів членів Головного Екзекутивного Комітету та Головних Радних. Ствердив, що всі члени Головної Контрольної Комісії доклали всіх зусиль, щоб представити повний образ усіх союзових справ як також стан фінансів. Контрольна Комірія у своїх звітах порушила ряд питань та дала рекомендації, до яких ніхто з членів Головного Уряду не забрав голосу. Головна Контрольна Комісія у своєму заклику у „Свободі" від 29-го березня 1985 р. порушила ряд важливих проблем. Одною з найважливіших є справа оборони українського народу в Україні та по країнах Вільного світу. З огляду на те, Головна Контрольна Комісія УНСоюзу закликає все членство піддержати становище президента Америки Рональда Регена, яке він прийняв в обороні переслідуваних в УССР та поробити всі заходи, щоб поінформувати президента про особливо важке переслідування українських політичних в'язнів в УССР. Головна Контрольна Комісія закликає членство УНСоюзу звернути увагу урядам Америки й Канади, що очорнювання цілого українського народу за коляборацію з німецькими нацистами, під час Другої світової війни є безпідставне, базоване в більшості на совєтській дезінформації. Головна Контрольна Комісія закликає все членство УНС в Америці та Канаді та всіх українців стати в обороні українського імені та чести. На пропозицію голови Контрольної Комісії мгра І. Геврика, всі звіти прийнято одноголосно.

На цьому закрито пополудневу сесію о год. 5-ій по полудні.

Понеділок, 20-го травня, 1985 р.
Вечірня сесія — год. 7:30 вечора

СПРАВА АКЦІЇ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЮВАННЛЯ УКРАЇНЦІВ

Сесію відкрив головний предсідник д-р Іван Флис. На вступі підкреслив що ця сесія є присвячена обговоренню, як боронити добре ім'я українців. Подав, що УНСоюз передав справу очорнення УНСоюзу в книжці „Амерікен Свастіка" адвокатам, фірма яких приміщується в будинку УНСоюзу. Вони подали їхню опінію в тій справі, кажучи в якій мірі може УНСоюз подавати до суду автора книжки і її видавця. Тому, що опінія адвокатської фірми є дуже обширно написана, головний предсідник попросив головного секретаря В. Сохана коротко зреферувати їхню опінію в тій справі.

Володимир Сохан сказав, що автор книжки „Амерікен Свастіка" користувався в ній матеріялами із книжки „Саботаж", яка появилася в Америці в 1943 році і їх повторив помимо того, що автор книжки „Саботаж" п. Кагн і її видавництво підписали тоді, коли УНСоюз хотів скаржити їх, відкликання того, що було написане в книжці „Саботаж" про УНСоюз та „Свободу". Адвокат написав, що він прочитав книжку „Свастика", прочитав виїмки з історії УНСоюзу, де говориться про аферу з кінця 1942 і початку 1943 року і переглянув інші речі включно з прецедентами в американському судівництві та ствердив, що УНСоюз має базу для внесення скарги до суду за образу УНСоюзу і „Свободи". Адвокати поділили цю справу на дві частини — позов за очорнення УНСоюзу, як групи і позов за зневаження „Свободи", де її назвали українською фашистською газетою. Попросив, щоб д-р М. Куропась відчитав останній параграф із листа адвоката, який звучить в короткому перекладі на українську мову так: перш за все це буде дуже коштовна справа, друге, буде буде довго тривати — яких два, три, а то й чотири роки. УНСоюз мусів би доказати, що він потерпів матеріяльно з причин згаданого знеславлення, а „Свобода" мусіла б доказати, що вони злонамірено назвали її українською фашистською газетою.

Мгр Іван Геврик поставив внесок, щоб вибрати Комсію, яка докладно обговорила б ті справи та намітила б плян акції. Запропонував вибрати комісію у складі: д-р Іван Флис, д-р Мирон Куропась, д-р Нестор Олесницький, Евген Іванців і Тарас Шмагала.

Дискусія

Ред. Василь Дідюк заявив, що всі зійшлися на те, щоб обговорити справу, яка є загальною справою всіх українців і яку треба тут вичерпно обговорити. Сказав, що він був тим, який причинився до того, щоб ця вечірня сесія була скликана, на якій можна б порушити справу знеславлювання українського імени. При цьому ствердив, що він не питався д-ра М. Куропася, чому він підписав відкритого листа до президента Р. Реґена, але подав у тій справі свою опінію, яка не базувалася на потребі співпраці з жидами, але на політиці президента Регена. Підкреслив, що д-р М. Куропась, як республіканець і колишній помічник республіканського президента, виступив проти політики теперішнього президента. Боїться, що президент Реґен подумає собі, що не тільки колишній республіканець д-р М. Куропась, але цілий УНСоюз є проти його політики. Сказав, що він похвалює заходи д-ра М. Куропася для співпраці українців з жидами, але для цього мусить бути прийнята якась форма. Ніхто з українців не виступає проти жидів, але виступається проти їхньої тактики вживання і користування совєтськими матеріялами в обвинувачуванні українців. Заявив, що в тій ситуації УНСоюз має нагоду показати українській громаді в Америці і в Канаді, що він дійсно є громадською установою, що йому залежть на кожній українській людині, що кожний член є йому дорогий. На кошти оборони УНСоюз має Фонд Наглої Потреби. Треба усвідомлювати людей, що за когось одного, що поповнив більший чи менший злочин, не можна обвинувачувати цілу українську спільноту. Сказав, що піддержує склад запропонованої Комісії, який завжди можна доповнити.

Інж. Анатолій Дорошенко піддержав внесок мгра І. Геврика, але запропонував додати до складу Комісії ще д-ра Я. Падоха, а теж висловив бажання, щоб Комісія виробила стратегію її діяння. Запропонував, щоб на тому закінчити дискусію.

Д-р Іван Флис, який вів нарадами, запротестував, що члени Головного Уряду накидають Екзекутивному Комітетові комісію, в якій немає членів Екзекутивного Комітету.

Мгр Іван Геврик заявив, що то є само зрозумілим, що кожна Комісія діє в порозумінні з Екзекутивою, як теж звітує перед Екзекутивою.

Д-р Богдан Гнатюк сказав, що вечірня сесія, була покликана виключно для обговорення справи знеславлювання українського імени. Завданням членів Головного Уряду є висловитися в тій справі, щоб на тій підставі можна було зробити висновки.

Д-р Мирон Куропась заявив, що коли жиди пишуть про українців неґативні речі, то треба їм відповісти і то дуже гостро. Підкреслив, що він погоджується з твердженням мгра І. Геврика, що найвищим тілом поміж конвенціями є Головний Уряд. І якщо Головний Уряд уважає, що треба мати спеціяльну комісію, то він має право покликати таку комісію, яка повинна приготовити плян і дати його під розвагу Головного Уряду.

Евген Іванців на вступі підкреслив, що справа знеславлення є дуже емоційною справою. Є проблема вживання совєтських документів і суд не може їх відкинути, коли ці документи є належно представлені. Зазначив, що однак є різниця між американськими громадянами, які є роджені в Америці та натуралізованими громадянами. Натуралізований громадянин може бути депортований, коли суд докаже йому, що він говорив неправду, коли просив про американське громадянство.

Володимир Квас сказав, що він зрозумів, що вечірнє засідання було скликане на те, щоб продискутувати всі ті проблеми, які має тепер українська громада та устійнити, як їх обговорювати з представниками Сенату і Конгресу. Щодо внесення скарги за зневагу „Свободи", то на його думку, це є справа Головного Екзекутивного Комітету, яку вони мають полагодити з адвокатами.

Текля Мороз сказала, що мусить бути протидія акції знеславлювання українського імени. У Монтреалі заснувалася вже рік тому Комісія, яка має на меті протидіяти тим усім протиукраїнським акціям. Піддержує потребу створення такої Комісії при УНСоюзі.

Марія Душник запропонувала, щоб до складу членів Комісії додати ще д-р Анну Чопик.

Андрій Джула ствердив, що він добре не орієнтується у справах, пов'язаних із знеславленням українського імени. Багато дечого вияснив йому В. Дідюк. Вважає, що треба організувати сильний протинаступ і змобілізувати для цього всі можливі ресурси. Головний предсідник д-р І. Флис, який виявився добрим головою УНСоюзу і громадським провідником, повинен очолити цю Комісію.

Д-р Нестор Олесницький заявив, що він не погоджується з пропозицією, щоб до запропонованого складу Комісії входили члени Екзекутиви УНСоюзу, бо це буде для них додатковим навантаженням, а вони і без того мають досить праці. Створення такої Комісії, це проєкт, який коштуватиме три або й більше мільйонів долярів, мусить бути затруднений на повний час штаб науковців з ділянки історії, штаб адвокатів та бюро, яке було б відкрите 5 днів на тиждень та полагоджувало б усі, пов'язані з тим справи. Це було б до певної міри зрівнянням сил, які атакують українську громаду. При тому заявив, що він ніколи не скаже, що вони (ці, що атакують українців) завжди не мають рації. Він сам досліджував ті справи, і щоб в них забирати голос, треба знати всі, пов'язані з цим подробиці. Він ніколи не буде твердити, що українці не були коляборантами, і ніколи не поповнили ніякого воєнного злочину. Він є дуже вдоволений, що „Свобода" не помістила матеріялів, що І. Дем'янюк є цілком невинний, як це заявила одна з українських чільних газет. Це є дуже емоційна справа, але фактом є, що були українська поліція та Українська Дивізія. Це не значить, що вони були антисеміти, але треба познайомитися з усіми фактами, а при тому, подавати до загальної американської і світової преси факти з нашої точки зору. Погоджується з твердженням д-ра М. Куропася, що книжка авторства д-ра П. Мірчука принесла більше шкоди, як користи в українсько-жидівських відносинах. При тому сказав, що

д-р П. Мірчук був свідком у судовій справі Козія у Фльориді. У тій судовій залі був теж достовірний свідок проф. Тарас Гунчак, але тому, що партійні погляди обох свідків були різні, адв. Аскольд Лозинський порадив проф. Т. Гунчакові, щоб він відлетів додому. Жиди признали, що правдою є, що існував т. зв. Юденрат, який видавав і засуджував жидів. Запитався, що в тому напрямі зробив Визвольний Фронт, УККА, чи СКВУ, що ті організації зробили, щоб протидіяти тим усім наклепам. На його думку, одинокий УНСоюз є покликаний протидіяти в тих справах, бо він робив це в подібних справах перед тим. На його думку, тепер є одна з найбільших криз в історії України — очорнення українського імени і для оборони цієї справи треба вжити всі можливі ресурси, УНСоюз є найбагатшою установою, і за його плечами треба зорганізувати Комісію, яка доказала б з чиєї ініціятиви почалася та нагінка на українців.

Йосип Лисогір підкреслив, що він погоджується із своїм передбесідником, що конечним є покликати таку Комісію. Сказав, що в Америці є багато впливових жидів, які є приятелями українців — одним з таких є сенатор Джейкоб **Джевіц**. Другим приятелем українців є мейор Ню Йорку Едвард Кач, сенатор стейту Огайо Проксмаєр та інші. Українська громада є одною з найсильніших етнічних громад в Америці. У розмовах зі сенаторами і конгресменами треба порушити дві важливі справи: Бюро Спеціяльних Інвестиґацій — доказувати їм, що це є поганий „бізнес", бо це підриває престиж Америки, а друга справа, дуже важлива для українців, це Комісія дослідження голоду в Україні. Ця Комісія повинна доказати незаперечний факт, щó інструментами переведення голоду в Україні були власне жиди. В тому часі вони були у проводі комуністичної партії. Тепер прийшов час, коли українці повинні атакувати повною зорганізованою силою жидів. Жиди бояться цього і вже наперед виступають з атакою на українців. Вважає, що конечним є заснувати таку Комісію яка діяла б в обороні українського імени.

Тарас Шмагала підкреслив, що обидва його передбесідники дуже добре представили справу. Справа знеславлення українців не є пов'язана виключно зі жидами, але зі світовими лібералами, а іншими словами з большевиками. Американські українці мусять підходити до тієї справи, як до американської проблеми. Українці мусять зайняти становище до Бюра Спеціяльних Інвестиґацій, як американські громадяни першої кляси, а не як другоклясні громадяни, бо ми не хочемо ними бути і це повинна бути наша настанова. З такою саме настановою треба підходити до наших конгресменів і сенаторів на принятті, що відбудеться в середу, 22-го травня ц.р. у Вашінґтоні. Відносно судження видавництва книжки „Амерікен Свастика" сказав, що цю справу треба порушити не тільки в суді, але теж і в загальній пресі. Не треба брати до уваги коштів, бо на його думку, кожний один доляр, виданий на оборону українського імени і української справи, буде боліти тих, що оскаржують українців. Відносно складу пропонованої Комісії, то він дуже радо стане членом саме тої Комісії, але він не має змоги присв'ятити тій праці свій повний час. Вважає, що членами Комісії повинні бути люди, які мають дані на це та змогу, щоб увесь свій час присв'ятити цій, так важливій справі. Застановляється над тим, чи не варто пошукати за такими людьми і заплатити їм за працю, бо, на його думку, це є найбільш важливе завдання, яке повинен прийняти на себе УНСоюз, щоб допомогти українській справі.

Андрій Кейбіда хвалить все те, що сказали його попередники — погоджується, що справа оборони українського імени є під цю пору найважливішою справою. Кожному, що почувається українцем, ця справа повинна лежати на серці. Згадав ті часи, коли він ще був малим хлопцем — тоді поляки з Пассейку і Кліфтону збирали різні документи і листи проти українців та поміщували їх в загальній пресі. Це було в тому часі, коли в Галичині поляки палили українські церкви та школи, переконуючи українців, щоб переходили на латинський обряд. В Америці українців називали „дурними поляками". Тоді зорганізована американська українська молодь почала вивчати історію України і гостро реаґувала на такі напасті. Обидва українські союзи — УНСоюз і УБСоюз перевели тоді відповідну акцію в тій справі. З українсько-польським питанням він познайомився тоді, коли в домі його батьків проживав два роки Мирослав Січинський, який був виконав атентат на графа Яна Потоцького. Американська українська молодь, зорганізована в Лізі Української Молоді, повела тоді дуже успішну акцію, пишучи листи в обороні українців до конґресменів і сенаторів, як теж до загальної американської преси. Це саме треба робити тепер — писати й писати до преси і доказувати, що ці наклепи на українське ім'я є нічим необосновані та неправдиві. Знаменитого листа в справі Бюра Спеціяльних Інвестиґацій написав д-р Богдан Витвицький, що недавно був поміщений у Нюджерзькому щоденнику „Стар Леджер". Того рода листи повинні появлятися в американській пресі — вони освідомлюють американського читача та заставляють його думати і приймати безсторонне становище до тієї справи.

Д-р Іван Флис сказав, що у Спеціяльній Комісії, якою саме має бути ця Комісія, повинна бути ціла Екзекутива УНСоюзу.

10 хвилин перерви
Продовження вечірньої сесії

Мгр Іван Геврик запропонував доповнити склад Комісії, щоб вона складалася із семи членів Головного Екзекутивного Комітету, Тараса Шмагали, Евгена Іванцева і д-ра Нестора Олесницького. Внесок І. Геврика піддержали Р. Татарський, А. Кейбіда і Т. Максимович.

Перед прийняттям внеску, ведучий нарадами д-р І. Флис відкрив дискусію.

Д-р Богдан Гнатюк підкреслив, що Головний Уряд повинен, на підставі підсумків дискусії, встановити певну стратегію праці покликаної Комісії. Заявив, що він погоджується з деякими методами боротьби з напасниками, про що говорив адв. Н. Олесницький. На його думку, не лише треба боронитися і себе оправдувати, але конечним є ворога атакувати. Вважає, що УНСоюз повинен створити таке тіло, яке мало б, спільно з цілою українською громадою боронити українського імени. Попросив, щоб головний предсідник подав підсумки цих нарад.

Д-р Мирон Куропась сказав, що він повністю погоджується з думкою д-ра Н. Олесницького, що для „вужчої" Екзекутиви членство в такій Комісії є ще одним навантаженням праці й додаткових обов'язків. Вони є перавантажені своєю щоденною працею. Це є дуже важлива справа — УНСоюз повинен взяти в свої руки ініціятиву створення такої Комісії, але не творити її з членів своєї Екзекутиви. В минулому, УНСоюз був ініціятором різних громадських починів і цей обов'язок і відповідальність дальше лежать на ньому. Ворог наступає на українську громаду повною силою вже майже п'ять років і нічого не робиться в тій справі. Натомість громада є поділена і свариться зі собою, що дає ворогові задоволення. Сказав, що хоче повного запевнення від головного предсідника, що ця Комісія зачне якнайскорше діяти і прийме відповідні пляни праці.

Ред. Василь Дідюк не погоджується з адв. Н. Олесницьким, що найперше треба дослідити і вивчити історію, щоб знати причину цих нападів на українську спільноту. Від часу Другої світової війни проминуло 40 років і нічого не було написано в тих справах, то тепер немає часу чекати на таку книжку, але треба вже діяти. Одна група нехай займається історичними дослідженнями, а друга нехай діє і буде в наступі.

Головний предсідник д-р Іван Флис перевів голосування над внеском мґра І. Геврика, щоб створити Комісію Оборони Українського Імени, в склад якої входять всі сім членів Головного Екзекутивного Комітету, Тарас Шмаґала, Евген Іванців та адв. Нестор Олесницький. Створення Комісії та її склад схвалено одноголосно, залишаючи її членам остаточне вирішення назви цієї Комісії.

Вечірню сесію закрито о годині 10-ій вечора.

ВІВТОРОК, 21-ГО ТРАВНЯ, 1985 Р.
РАННЯ СЕСІЯ — ГОД. 9:15

Сесію відкрив головний предсідник **д-р Іван Флис** і подав, що в цьому дні до полудня будуть нараджуватися Комісії. Пополуднева сесія почнеться о год. 2-ій по полудні.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ — ГОД. 2 - ГА ПО ПОЛ.

Сесію відкрив головний предсідник **д-р Іван Флис** та сказав, що в програмі сьогоднішних нарад будуть подані деякі інформації відносно підготови до 31-ої Конвенції УНСоюзу ,яка відбудеться в Дітройті в часі від 25-го до 31-го травня 1986 р.

Інж. Степан Куропась поінформував, що традиційна вечеря Г.У. (бенкет) відбудеться в четвер у вечірніх годинах.

Д-р Іван Флис подав інформації про Конвенцію. Вона відбудеться в готелі Гаят Ріdженс в Дірнборні, Міч. Готель є розташований близько летовища. Ціна кімнат — 60 дол. за одиночні кімнати, 70 дол. за кімнату на дві особи. Головний радний Р.Татарський вже зорганізував Конвенційний Комітет, який вже почав працю. . Попросив до слова Р. Татарського.

Роман Татарський поінформував, що Комітет підготовляє орієнтаційні мапи для всіх делеґатів, щоб знали, як доїхати з летовища до готелю, як теж плян ресторанів та склепів. Комітет складається з різних Комісій, які почали вже працю. На неділю перед Конвенцією запляновано концерт. Бенкет відбудеться в четвер вечером, а після бенкету може бути забава, але це вже залежить від рішення Екзекутиви. Підкреслив, що Конвенційний Комітет потребує для праці фінансів, а теж не має правильника, як підготовляти Конвенцію.

Інж. Анатолій Дорошенко подякував Р. Татарському за вичерпні інформацтії з підготови до 31-ої Конвенції. Дораджував, щоб підготовляючи бенкет, мати на увазі, щоб він довго не тривав.

Андрій Джула сказав, що він є проти обмеження часу на бенкет, бо можуть прийти такі гості, як сенатори і конґресмени, схочуть говорити і не можна не допустити їх до слова.

Тарас Максимович пропонує, щоб після бенкету відбулася забава.

Д-р Ярослав Падох піддержує пропозицію забави після бенкету, бо вважає, що на забаву прийдуть місцеві молоді люди, що буде доброю пропаґандою для УНСоюзу.

Всі погодилися з пропозицією, щоб після бенкету була забава. Конвенційний Комітет має взяти це до уваги.

Головний предсідник **д-р І. Флис** сказав, що треба так плянувати, щоб в четвер відбулася рання сесія, а тоді перед бенкетом делеґати можуть взяти участь в екскурсіях, які плянує Комітет.

Над цією пропозицією вив'язалася оживлена дискусія. Всі твердили, що на екскурсії треба більше часу. Погодилися, що коли зайде потреба то будуть нічні сесії, але в четвер цілий день залишити вільний від сесій.

На тому закінчено обговорення плянів підготови до 31-ої Конвенції УНСоюзу.

8 а. ЗВІТ УПРАВИТЕЛЯ СОЮЗІВКИ ІВАНА РАБКЕВИЧА

First I would like to take this opportunity to thank you for giving me your trust to manage Soyuzivka. I started this job about 15 months ago, it took me some time to break into and learn the Soyuzivka system, but nevertheless 1984 was a pretty good year. My report will be short because you already have the financial statements from the treasurer and the auditors.

Our gross income for 1984 was about $53,000.00 more than 1983 without raising any of our prices, but we spent more money on capital improvements in 1984 than in 1983. I believe we made some long lasting improvements that will more than offset the expenditures:

Breakdown of Capital Improvements.

Remodeling Veselka	$15,000.00
Gazebo	13,376.00
Blacktop & Landscape	18,159.00
Fire Code Corrections	8,046.00
Misc. improvements	21,288.00

$6,000.00 of Misc. improvements was a new well as a precaution to the drought conditions that existed last fall.

During the ten week summer season we had 1,600 registered guests that we housed in our 72 guest rooms, that figures out to be 100% capacity on a double occupancy basis. In the off-season we had 24 weekend events, that is almost three per month, considering that we do not book guests during the month of March and that Miss Soyuzivka weekend was cancelled because of the death of Cardinal Slipy.

The kitchen under the supervision of our long time chef Andrij Lesiw operated in an efficient and complimentary manner even though his main assistant cook quit just before the start of the season.

The office, under the supervision of our assistant manager Vera Gojewycz, functioned in a professional manner, the books were always balanced, reports mailed to the home office, payroll and bank deposits were made on time.

Our major purchase in 1984 was three new cash registers at the cost of $10,000.00. One of these is a new front desk register which cost $6,000.00, with it we not only eliminated the long lines of unhappy customers at checkout time, but we are able to generate reports by departments to help Vera with her accounting.

We can now also put a dollar value at the 10% members discount for the hotel guests which last year from late June when the register was installed to the end of December was $16,000.00.

So far this year, a major project we completed was the removal of asbestos from the rec-hall ceiling. The work was accomplished by our own labor force at a great savings.

A couple of major problems will have to be attended to after the summer season. The steel water tank will have to be sand-blasted and re-lined and the Veselka platform will require major repairs.

The season for 1985 looks good, reservations are beginning to pick up. Tennis Camp is generating a lot of interest.

Childrens camps will be under the supervision of Lida Boyko.

For the Dance Camp, this year we have engaged Roma Pryma Bohachevska and her staff.

As you all know, we lost our weekend MC, Anna moved to Washington and in her place we hired Roman Lupan whose duties will be social director during the week and MC on weekends.

We purchased a new telephone and paging system from AT&T at the cost of $14,000.00 and reduced our monthly telephone bill from $1,000.00 to $100.00.

Because we have always had a problem housing our seasonal and permanent workers, we are now planning to build them new quarters, with the construction to begin this spring.

Recommendations for the future; two important ones, expand and renovate the dining room and build additional guest rooms. I believe that you all understand these problems and that maybe in the near future we can rectify them.

Тарас Максимович гратулює управителеві за його вклад праці у поправлення вигляду „Союзівки", як теж поправлення системи праці.

Роман Татарський ствердив, що є замало пропаґанди про „Союзівку" на місцях — брак літератури (брошурок) про неї. Секретарі повинні мати такі брошурки, як теж цінник за побут там. Повторив минулорічне прохання, щоб було багато лавок, де могли б прохожі гості сісти для спочинку.

Василь Пастушок долучився до Т. Максимовича, висловлюючи похвалу для праці управителя „Союзівки".

Анна Гарас висловила побажання, щоб першенство вживання басейну мали гості „Союзівки", а опісля ті, які приїжджають з околиці виключно на купіль.

Уляна Дячук сказала, що ті, що приїжджають з околиці є членами УНСоюзу і не можна відмовити їм користуватися басейном.

Марія Чучман запиталася, скільки осіб-сеньйорів постійно живуть на „Союзівці" і скільки вони платять місячно за побут, а теж, чи дійсно нема місця для деяких сеньйорів, які хочуть взяти участь у З'їзді Сеньйорів та бажають мешкати в тому часі на „Союзівці". А як немає місця, то чому?

Іван Рабкевич відповів, що всі кімнати на з'їзд сеньйорів були зайняті вже тому три місяці. Кімнату дістає той, хто скорше замовить — на тій засаді він працює.

На питання, скільки коштує оплата старшого віком союзовця за побут на „Союзівці", відповів головний предсідник. Сказав, що донедавна такий побут коштував 250 дол. місячно, але останньо вирішено, що кошти за побут повинні виносити 75% пенсії сеньйора, але не менше, як 250 дол. місячно. На цю тему вив'язалася дискусія.

Володимир Квас сказав, що УНСоюз є братською установою, і не може числити забагато своїм членам-сеньйорам за побут на „Союзівці".

Роман Татарський твердив, що в домах для сеньйорів переважно оплата виносить 70-80 відсотків місячних приходів сеньйорів.

Уляна Дячук сказала, що більшість домів для сеньйорів є прибутковими бизнесами. УНСоюз не має наміру заробляти на своїх членах сеньйорах і тому вважає, що прийнята Екзекутивою ставка 75% є справедливою у відношенні до них.

Володимир Сохан запропонував числити 75% від пенсії, але не більше, як 700 дол. на місяць і не менше як 250 дол. місячно.

Роман Татарський погоджується з дотеперішньою практикою Екзекутиви в тому відношенні, але треба мати на увазі, щоб не брати на сталий побут людей, які мають поважні суми грошей в банках. Підкреслює, що 75% повинно бути від усіх приходів, а не тільки від самої місячної пенсії.

Д-р Іван Флис сказав, що дотепер УНСоюз брав до уваги тільки пенсійні чеки і від них побирав 75%.

Тарас Максимович піддержує Р. Татарського, щоб побирати 75% від усіх приходів.

Йосип Лисогір сказав, що згідно зі звітом управителя „Союзівки", одна кімната на Союзівці дає 6,000 дол. річного приходу. Ця сума повинна бути підставою для обчислення оплати за сталий побут на Союзівці. Це буде справедлива настанова для старших віком союзовців.

Володимир Квас не погоджується з пропозиціями Р. Татарського, щоб не приймати на „Союзівку" багатих старших віком союзовців. Є самітні люди, які хотіли б бути в українському середовищі, яке заступало б їм родину.

Тарас Шмагала піддержує Й. Лисогора в твердженні, що союзовцеві-сеньйорові не можна числити більше, як гостеві.

Мгр Іван Геврик поставив внесок щоб дати Екзекутиві повновласть розглянути справу і встановити висоту місячної оплати для сеньйорів за сталий побут на „Союзівці".

Володимир Квас піддержав внесок.

Внесок прийнято одноголосно.

9. ЗВІТИ КОМІСІЙ ТА СХВАЛЕННЯ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ

Головний предсідник д-р **Іван Флис** попросив головного секретаря Володимира Сохана скласти звіт з нарад засідання Стипендійної Комісії УНСоюзу.

Звіт Стипендійної Комісії

Секретар Стипендійної Комісії **Володимир Сохан** відчитав протокол засідання Стипендійної Комісії УНСоюзу:

Протокол
нарад засідання Стипендійної Комісії Українського Народного Союзу, яке відбулося в неділю, **19-го травня 1985-го року** на оселі „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й.

Участь в нарадах цього засідання взяли: д-р Іван Флис, д-р Мирон Куропась, Ґльорія Пашен, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Степан Гавриш, мгр Іван Геврик, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Шмаґала, Евген Іванців і Василь Пастушок.

Засідання відкрив і проводив його нарадами д-р Іван Флис, реферувала справи одержаних прохань про стипендії після докладної їх перевірки Уляна Дячук, а секретарював Володимир Сохан.

На початку нарад одноголосно вирішено, щоб не брати під розгляд прохань, які одержано після визначеного реченця, як також тих прохань, які не мають важливих прилог про успіхи в навчанні і про матеріяльний стан. Також одноголосно вирішено призначити в цьому році для розподілу стипендій суму 100,000 дол.

Разом розглянено на цьому засіданні 181 прохання, з чого 95 прохань внесли студентки, а 86 студенти. Серед них 26 вибрало ділянки студій інженерії, 20 компюторів, 16 медицини, і дентистики, 12 економії, 11 хемії, біології та фізики, 8 фармації, 8 професійних медсестер, 7 книговедення, 7 педагогіки та 5 журналістику.

При розподілі стипендій Стипендійна Комісія брала до уваги матеріяльну потребу студентів, їхні успіхи в навчанні та активність цих студентів в українській громаді. У висліді такого докладного розгляду та аналізи одержаних прохань Стипендійна Комісія УНСоюзу вирішила запропонувати Головному Урядові до затвердження наступний розподіл стипендій:

Ім'я та прізвище студента	Відділ ч.	Сума стипендії
Михайло Боцюрків	492	$2,000
Марія Ліщак	230	1,600
Василь Шеремета	247	1,500
Павло Нахім	119	1,400
Мирослав Ціздин	55	1,000
Іван Даше	137	1,000
Наталія Дмитришин	424	1,000
Стефанія Доляк	184	1,000
Христина Гуска	150	1,000
(Стип. ім.М.Волка)		
Тарас Ганкевич	163	1,000
Орест Гаркач	233	1,000
Тарас Яцишин	222	1,000
Андрея Карбівник	83	1,000
Синтія Кібюк	484	1,000
Богдан Кроп	484	1,000
Христина Лапичак	27	1,000
Іван Латанишин	283	1,000
Марта Мачай	5	1,000
Тарас Махлай	346	1,000
Карен О. Максимович	368	1,000
Анна Макуха	253	1,000
Степан Медвідь	88	1,000
Ореста Микита	397	1,000
Марія Одежинська	216	1,000
Ляриса Омельченко	293	1,000
Василь Посполита	375	1,000
Мирон Сенчишак	120	1,000
Степан Сидорович	299	1,000
Кетлін Шеремета	247	1,000
Ніна Волчаста	163	1,000
Олена Винницька	473	1,000
(Стип. ім. Б. Зорича)		
Григорій Цюпа	325	800
Тетяна Осідач	83	800
Ольга Ярко	47 і 170	750
Соня Ярко	47 і 170	750
Василь Найда	347	750
Ярослава Ступінь	364	750
Іван Тимків	240	750
Григорій Велич	317	750
(Стип. ім. Р. Слободяна)		
Андрій Жура	82	750
Ігор Бабюк	437	700
Оляф Бучма	489	700
Джуді Фенчак	320	700
Петро Ігнат	42	700
Едвард Ґріфф	9	700
Уляна Ґрасман	217	700
Наталія Гаврилюк	88	700
Андрій Косач	379	700

(Продовження буде)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади

Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного предсідника

GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор

STEFAN HAWRYSZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Section, Pa. 19066

Very Rev. STEPHEN BILAK
P.O. Box 22 — 2814
Hollywood, Florida 33022

ГОЛОВНІ РАДНІ:

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

WALTER HAWRYLAK
65 Simpson Road
Rochester, N.Y. 14617

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont., Canada
M9A-4Y8

WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ROMAN TATARSKY
26786 Eureka
Warren, Mich. 48091

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ":

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

MARIA CHUCHMAN
17 A stin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

50,000 ДОЛ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА 11.50 ДОЛ. МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ

У ВІЦІ 25 РОКІВ ЗА 11.50 ДОЛ. (МАЙЖЕ 40 ЦЕНТІВ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА НАБУТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА СУМУ 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ., ТЕЛЕФОНУЮЧИ НА ЧИСЛО (201) 451-2200.

ЗРОСТАЄ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ЦЕНТРУ В ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Комітет Української Науково-Дослідної Програми при Іллинойському Університеиті (УНДП) вважає своїм милим обов'язком з великою вдячністю подати до відома української спільноти в ЗСА й Канаді імена й прізвища відомих її громадян і назви організацій та установ, які зложили свої вклади й пожертви на фонд того ж науково-дослідного центру. Деякі з цих пожертв були зложені спеціяльно на покриття коштів відбутих п'ятьох конференцій і їхні жертводавці були названі на конференційних програмах.

Вклади й пожертви родин та окремих осіб: Фундатори: по $2,000: Еммануель і Люба Гієромнімон, д-р Роман і Анна Кобилецькі; по $1,000: Дмитро Багрій, Володимир Братків, Василь і Анна Крамарчуки, д-р Павло Надзікевич, Архиєпископ Петро Січеславський (Колесник), проф. Дмитро й Евстахія Штогрини. Меценати: по $600: інж. Ярослав і проф. Наталія Боднаруки; по $500: інж. Ярема й Тетяна Курпелі, Ярослав й Тетяна Романишині. Жертводавці: по $250: Олександер і Оксана Воронини; по $200: Остап і Ірина Захаркові, мґр Володимир Кліш; по $100: Люба Артимишин, Олена Бенцаль-Карпяк, проф. Степан Горак, інж. Степан Ільницький, Генри Крейк, інж. Володимир і Ія Лісовичі, Василь і Олена Моці, А. Радомський, інж. Матвій і Христина Сохоцькі; по $75: Оксана Соловей; по $60: Ніна Булавицька; по $50: д-р Мирон Ґулей, д-р Іван Дорощак, Іларіон Калиневич, інж. Евген і Олена Карпяки, інж. Дмитро Кулинич, д-р Павло Пундій, Михайло Яворський; по $30: Тиміш Мельник, мґр Петро Пишко; по $25: Іван Бабій проф. Марія Овчаренко; по $20: Олександер Канюка, Юліян Пишко, Володимир Таращук.

Вклади й пожертви організацій та установ: по $13,000: Перший Федеральний Щадничий Банк в Чикаґо; по 6,000: Американське Наукове Товариство ім. Шевченка; по $2,000: Українсько-Американська Фундація „Воля"; по $1,000: Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Чикаґо, Фундація Українського Вільного Університету; по $850: Дослідна Фундація ім. Ольжича; по $750: Український народний Союз; по $500: Українська Американська Асоціяція Університецьких Професорів, Українське Бібліотечне Товариство Америки, Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі; по $300: Українська Народна Поміч; по $250: Федеральна Кредитова Кооп. „Дніпро" в Баффало; по $100: Нортвестерн Белл Телефон Ко., Осередок СУМА ім. полк. І. Богуна в Чикаґо, Союз Українців Католиків „Провидіння", Український Братський Союз, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Джерзі Ситі, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Керґонксон; по $50: Українська Федеральна Кредитова Кооператива в Рочестері.

Складаючи щиро-сердечну подяку названим жертводавцям, Комітет УНДП повідомляє, що в серпні минулого року на Загальних зборах в Чикаґо засновано й опісля заінкорпоровано Фундацію Українських студій в Іллінойському Університеті. До Головної Управи Фундації вибрано таких осіб: д-р Павло Надзікевич, голова; інж. Іван Деркач, заступник голови; члени: Дмитро Багрій, адв. Тарас Гаврик, інж. Ярослав Іляшевський, д-р Роман Кобилецький та адв. Б. Юрій Олексюк. У зв'язку з цим всі майбутні вклади й пожертви проситься виписувати на Foundation of Ukrainian studies of University of Illinois (або у скороченню Found. of Ukr. Studies of Univ. of Ill) і надсилати до одного з двох українських банків в Чикаґо, тобто до First Security Federal Saving Bank, 936 W. Western Ave., Chicago, Ill. 60622, або Selfreliance Federal Credit Union, 2351 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622. Всі вклади й пожертви будуть оголошені у пресі й виданнях УНДП і їх можна відчислювати від податку.

Український Музичний Інститут в Нюарку, Н. Дж.

П'ятниця, 7-го лютого 1986 року, год. 7-ма веч.

ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ НИЖЧИХ, СЕРЕДНІХ і ВИЩИХ КУРСІВ

Д. КАРАНОВИЧ, Т.БОГДАНСЬКОЇ, М. МАЦЬКЕВИЧ

Заля УНДому, 140 Проспект Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.

Сердечну подяку складаю

панству

Евстахії і Степанові

ШУГАН

за їхню опіку наді мною в часі моєї недуги.

З вдячности складаю від їхнього імені 100.00 долярів на Комітет оборони української спадщини.

Евдокія Лисько

Д-р Олександер Шварц

СПЕЦІЯЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІБ

Крім того проводяться найновіші методи перегляду шлунка раннє виявлення поліпів грубої кишки, нехірургічне лікування гемороїдів.

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003

(Між 2-ою і 3-ою Авенями)

Години прийнять понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленням.

Тел.: (212) 460-5622

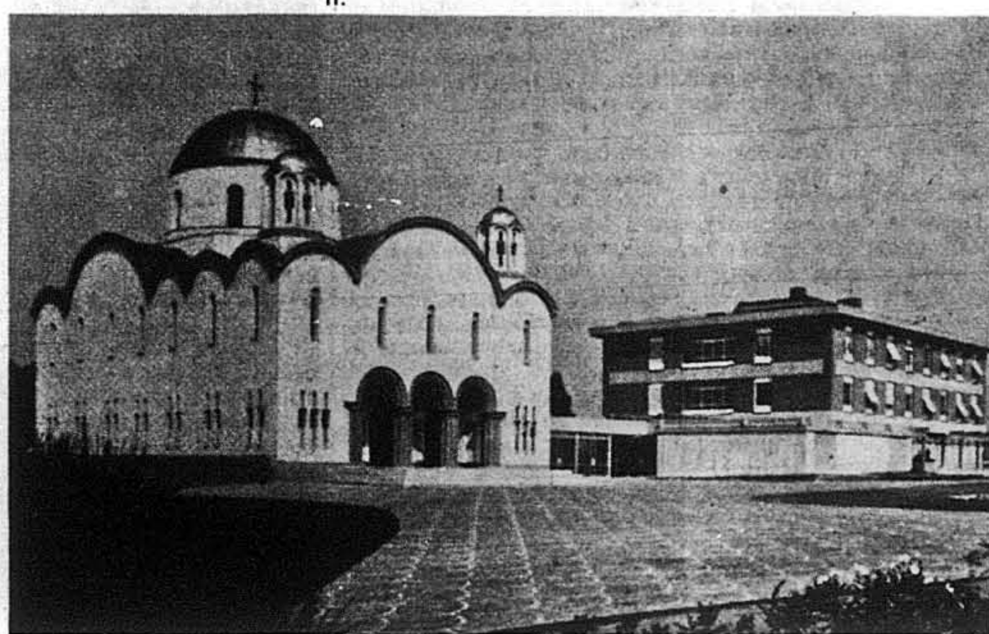
Говоримо по-українськи.

Владика Василь Постен

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ

II.

Коли наші єпископи прибули до Колеґії св. Йосафата, із студентів не було ще нікого, крім новачків, що цієї осени мали почати свої студії в Римі. Вони мали бути тут скорше, щоб дещо підучити італійську мову, що в римських університетах є викладовою мовою. Ректор семінарії о. д-р Софрон Мудрий разом із віцепрезидентом о. Василем Медведем старанно заопікувалися ними. Віцеректор — це молодий священик, висвячений два роки тому, василіянин із Польщі. З сімнадцяти єпископів, що мали нагоду взяти участь у Синоді, одинадцять поселилося у Колеґії св. Йосафата.

Собор св. Софії і УКУ в Римі.

Італія — це споконвіку країна тепла й сонця, головно принада для европейців із півночі, що живуть поза Альпами, тому мільйони німців, голляндців, англійців, скандинавців від ранньої весни до пізньої осени виповнюють пляжі та культурні пам'ятники цієї цікавої країни. Я розрахував, що із кінцем вересня закінчується літо також і в Римі, проте я дуже розчарувався. Спека і вологість і цього року протягнулися,як завжди кілька тижнів довше, тому ми дуже страждали від них, а головно ті, що звикли до системи охолоджування. Щоб не чекати на свій багаж, з яким,як звичайно, затримка на летовищі, заздалегідь залишив в семінарії свій одяг разом з богослужебними речами, щоб повернувшись їх вживати. Одначе вони придалися б в зимну погоду, але ані разу не придалися мені під час цієї вологої спеки, тому довелося мені придбати собі щось із літнього одягу, що в цьому місті не справляє жадної мороки.

Наші полуденки у затишній їдальні семінарії були приємними. Відомо, що за американським правилом не личить говорити серед людей про свої професійні справи, але коли серце наповнене ними, то вони ненароком протискаються із уст. Ми ж, будучи Господними робітниками, були раді поділитися одні з одними всякими переживаннями,бо й були вони незвичайно цікавими та різноманітними, бож ми прибули сюди із чотирьох суходолів й, очевидно, як єпископи одної Української Церкви, ми мали багато спільних досвідів й переживань. Можна було наслухатись всяких розповідей часто-густо веселих й смішних, а часом повних сумовитих спогадів, коли ненароком довелось згадати когось із священиків, духовників, чи світських, що відійшли на вічний спочинок, щоб за свої вчинки одержати вічну Господню нагороду. В наших розмовах подивляли ми запопадливість і винахідливість наших людей, які часто ставали прикладним надхненням для нас, єпископів, і які рівночасно освідомлювали нас, скільки то поважних труднощів стоїть перед нами всіма разом, щоб вдержати наш Божий люд, розсіяний по безмірних поселеннях, як одне вірне Богові українське стадо.

Синодальні наради відбувалися у Ватиканських Палатах, у кімнатах, що мають визначене місце для цього роду потреб. Там знаходяться технічні устаткування та призначений для цієї справи персонал, що, наприклад, записує на магнітофонних стрічках перебіг нарад. Доставляв туди нас синій фурґон власність Семінарії, водієм якого був о. диякон Маріян Лазовський із Бразилії, який влітку перебував в Стемфордській Епархії, виконуючи обов'язки асистента пароха на деяких парохіях. Засідання, як правило, тривали від 9 до 12-ої год. ранку, і від 4-ої по полудні до 7-ої вечора. О год. 6:30 ранку ми відправляли Службу Божу, благаючи Всевишнього благословества для нашої Помісної Церкви, та для наших епархій, що нам волею Божею повірено.

Після полуденку кожний з нас йшов на відпочинок. Для мене він був корисний, не тільки з огляду на спеку, але також тому, що я потребую майже тиждень, щоб пристосувати свій організм до зміни часу, що становить приблизно шість годин. Після вечері з приємністю ми йшли на терасу, що як дах покриває у всіх середземноморських країнах камінні будівлі. Гаряче і душне повітря уступало місце прекрасній, відсвіжуючій прохолоді, славетної назви „свіжий подув", яким у наших стейтах ви можете насолоджуватися тільки в Каліфорнії. Проходжуючись, ми далі вели розмови про все, що нас доторкало, любуючись чудовою освітленою панорамою нічного Риму. У темряві ночі пишалась освітлена Базиліка св. Петра, недалеко від семінарії. Виглядало, що вона побудована на рівні з нашою семінарією, в дійсності ж вона стоїть нижче від неї, лише могутня височінь копули подиву гідної роботи Михаїла Ангела, стрілистим хрестом сягає до небесних висот.

Після одноденної духовної підготови всіх членів Синоду, праця почалася у понеділок, 23-го вересня, вибором Президії, а саме двох Митрополитів із Філядельфії і Вінніпеґу, які мали бути до помочі їх Блаженству Кардиналові Мирославові Іванові у провадженні нарад. Для підготови і перевірки проєктів пастирських послань нашої Церкви, що їх проголоситься протягом наступних двох років призначено вибори єпископа І. Прашка з Австралії та єпископа Платона Корниляка з Німеччини. Так ми приступили до серйозної роботи, що поглинала увесь наш час від ранку до ночі на протязі трьох тижнів.

(Продовження буде).

У світлу пам'ять інж. Я. Ощудляка

По короткій недузі 15-го грудня 1985 року відійшов у вічність бл.п. інж. Ярослав Ощудляк. Панахиду відправили о. парох Лабінський і о. Клуні у похоронному заведенні в Гайленд Парку, Н.Дж., де по відправах прощали його д-р Богдан Цимбалістий від місцевої громади, від Українського Музею в Ню Йорку і від себе особисто , бо був з ним знайомий ще зі студентських років.

Д-р Цимбалістий вказав на його глибоке почуття громадського обов'язку та відповідальностей, що спонукувало його включитися в роботу, де б він не був. Він вмів розпізнати що є істотне, а що другорядне. Багато часу присвятив пластовій молоді. Коли ж постав Український Музей в Ню Йорку, він став його членом і гарячим прихильником, бо бачив потенціял цієї інституції. Не зважаючи на те, що за свою громадську роботу в Україні він зазнав переслідування, був в'язнем польського концентраційного табору в Картузькій Березі, наслідком війни він мусів міняти свої студії і втричі починати наново. Покійний не нарікав і не зневірявся.

Від КПС прощав Михайло Белендюк, а від Пластової Станиці в Ню Бранзвику прощав проф. Іван Головінський.

На другий день по жалібних відправах в українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Ню Бранзвику поховано його на українському цвинтарі в Савт Бавнд Бруку. В часі тризни прощали його ще д-р Олег Ратич від гуртка Пластприяту, для якого він вклав багато праці, був членом управ гуртка і довголітнім касиром Пластової Станиці в Ню Бранзвику та членом таборової ради „Вовча Тропа". Св. п. Ярослав був кількакратно відзначений КПС, а останньо в 1984 році, наділено його найвищим відзначенням Пласту для не-пластуна — „Добродієм Пласту". Від Крилоса і ТУІА прощав його інж. Дам'ян Геча .

Бл. п. Ярослав Ощудляк народився 19-го листопада 1911 року в Угнові коло Перемишля. В Перемишлі закінчив гімназію, а високу освіту закінчив в Берліні дипломом інженера хемії. З приїздом до Америки в 1950 році спочатку поселився з родиною в Пенсильванії, але скоро переїхав до Ню Джерзі, шукаючи праці по своїй професії. Зразу включився в громадське життя, довгі роки був головою місцевого Відділу УККА і диригентом хору. Багато праці пороблено за його каденції для добра і росту нашої громади.

Бл.п. Ярослав був скромною людиною, привітної вдачі, любив дириґувати і співати, був він типовим представником зникаючого вже галицького патріотичного покоління, що виросло було в умовах різних окупацій на самостійницьких ідеалах.

Дам'ян Геча

Любов Коленська

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна $13.00 з пересилкою

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Замість квітів на свіжу могилу моєї Сестри Близнячки

бл. п. Ольги Блаховської з дому Руда

складаю 500.00 долярів на ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ.

Наталія ЄРЕҐА з мужем Василем

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Дорогої МАМИ, БАБУНІ І ТЕЩІ

бл. п.

ЛЮДМИЛИ РУБЕЛЬ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 8-го лютого 1986 р., о год. 8-ій ранку в церкві св. Миколая у Філядельфії, Па.

Просимо Рідних, Приятелів і Знайомих пом'янути Покійну у ваших молитвах.

Донька ЄВГЕНІЯ з мужем АЛЕКСАНДРОМ і сином АНТОНІЄМ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого Найдорожчого і Невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

сл. п.

НИКОЛИ ГНАТЧУКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДОЮ

з четвер, 6-го лютого 1986 р., о год. 8-ій ранку

В ЦЕРКВАХ:

св. Йосафата у Воррен, Миш., св. Покрови, Парма, Огайо і св. Михаїла, Россфорд, Огайо.

В цей болючий і пам'ятний день жертвуємо 600 дол.; з чого 200 дол. на св. Софію, 200 дол. на Енциклопедію, 100 дол. на Пласт і 100 дол. на Рідну Школу.

Родина ГНАТЧУКІВ

Просимо про молитви за спокій душі Покійного.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що у п'ятницю, 31-го січня 1986 р. у Чикаґо, Ілл., несподівано, відійшла до Вічности наша Найдорожча МАМА і ДРУЖИНА

бл. п.

Стефанія з Гайдукевичів МИСЬКІВ-САВКА

ПОХОРОН Покійної відбувся у понеділок, 3-го лютого 1986 р. з похоронного заведення Музика і Син до катедри св. о. Миколая, а звідтам на парафіяльний цвинтар у Чикаґо, Ілл.

Залишені у смутку:

син — ЮРІЙ МИСЬКІВ з дружиною МАРУСЕЮ
чоловік — ВОЛОДИМИР САВКА
та ближча і дальша Родина — ЛІТИНСЬКИХ, БОЙКОВИЧІВ, БИЛОВИХ, САВКІВ і ДУРБАКІВ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку повідомляємо, що в неділю, 2-го лютого 1986 р., після довгої і важкої недуги упокоївся в Бозі наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.

АНТІН ДРАГАН

проживши 73 роки

ПАРАСТАС відбудеться у похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J. в п'ятницю, 7-го лютого 1986 р., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН з української католицької церкви свв. Петра і Павла, 30 Бентлей Аве. в Джерзі Ситі, Н. Дж., в суботу, 8-го лютого 1986 р. о год. 9-ій ранку, а опісля на цвинтар Holy Cross, N. Arlington, N.J.

Горем прибиті:

донька — ОКСАНА з мужем ЮРІЄМ КРАВЦЕВИМ і дітьми ОЛЕНОЮ і НАТАЛКОЮ

Рідні:

НАДІЯ і ПЕТРО ГУБЕР з родиною
МАРІЯ і МИХАЙЛО ЛОГАЗИ
ІВАННА й АНАСТАЗІЙ ҐОРЧИНСЬКІ з родиною
ЮРІЙ і ХРИСТЯ ФЕРЕНЦЕВИЧІ з родиною
ОЛЬГА й ІГОР ЧМОЛИ з родиною
РОМАН ФЕРЕНЦЕВИЧ з родиною
ОЛЬГА і МИКОЛА ЗАЦУХНІ
і родина в Україні

Замість квітів на могилу можна складати пожертви на фонд Катедр Українознавства Гарвардського Університету.

Помер А. Драган...

(Закінчення зі стор. 1)

Своїми статтями та закликами у „Свободі", що їх називав він „Хрестоносними Походами", Антін Драган причинився у великій мірі до започаткування та успішного завершення акцій побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні, заснування Світового Конгресу Вільних Українців та встановлення спершу трьох катедр, а вслід за цим і Центру Українських Студій у Гарвардському університеті.

А. Драган був журналістом-публіцистом, який працював майже до кінця свого земного життя. Саме перед смертю закінчується друк його праці англійською і українською мовами п. н. „Пам'ятаймо про Вінницю". Як закордонний журналіст А. Драган був очевидцем масових розкопин у Вінниці в 1943 році, що їх проводила міжнародна комісія під проводом Червоного Хреста.

Св. п. А. Драган був членом Спілки Українських Журналістів Америки, дійсним членом НТШ та ряду інших установ і організацій.

Осиротив дочку Оксану Драган-Кравців з мужем Юрієм та дітьми Оленкою і Наталкою.

Дружина Покійного Мирослава, з дому Головко, також колишня членка ОУН, померла в Джерзі Сити в 1962 році, а його син Борис, народжений в 1953 році, помер в Джерзі Ситі в 1969 році. Залишив теж в смутку дальшу родину, довголітніх співробітників і приятелів та численну українську громаду.

Парастас буде відправлений у п'ятницю, 7-го лютого, о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. Похорон з української католицької церкви свв. Петра і Павла, Бентлі авеню, в Джерзі Ситі, Н. Дж., у суботу, 8-го лютого, о год. 9-ій ранку на цвинтар Св. Хреста в Норт Арлінгтоні, Н. Дж.

Відзначення Роковин Державности і Соборности України в Дітройті

Незаперечним фактом є, що акти 22-го січня 1918 і 1919 рр., тобто проголошення самостійности і соборности України, стали всенаціональними світлими історичними подіями всієї української нації. Таким чином, щорічне відзначення їх роковин є всегромадським торжеством української громади метрополії Дітройту.

Цього року завершенням урочистостей, пов'язаних із відзначенням роковин був святочний концерт у неділю 19-го січня, а у залі середньої школи Фіцджералд у Ворренi, Миш., на переферіях Дітройту.

Завершенням тому, що головне святкування попередили урочисті підписання проклямацій Дня Державности губернатором стейту Мишиґен Джеймсом Дж. Бленчером, мейором міста Дітройту Колмен Янґ та низкою мейорів довколишніх міст. У неділю в ранішніх годинах у церквах відправлялись богослуження в намірені українського народу.

Святочний концерт відкрив двомовним вступним словом Зенон Василькевич, голова Метрополітального Відділу Українсько-Американської Координаційної Ради. Він вказав на живучість державницьких ідей серед нашої спільноти в діяспорі, їх передається новим поколінням, вони зроджують нових послідовників.

Після того Леся Кізима відіграла на піяно американський гимн та заінтонувала український. „Ще не вмерла Україна" грімко пронеслося із грудей сімсот учасників, серед них духовенство обидвох наших церков та велика кількість молоді.

Проклямацію Дня Української Державности стейту Мишиґен відчитала особистий відпоручник губернатора Ванда Рей. Подібного змісту проклямацію міста Воррена, в якому відбувалося відзначення, відчитав мейор Роналд Л. Бонковскі, а міста Дітройт—Ліда Оксана Заревич, „Королева краси" нашої громади. Привіти українській громаді з нагоди роковин державности України надіслали Дж. Меннен Вілліямс, суддя Найвищого суду стейту Мишиґен, сенатор Карл Левін, обидва конґресмени—Вілліям С. Брумфілд і Денис М. Гертел та інші урядові чинники.

Промова проф. Тараса Гунчака своїм змістом та гарною мовою захопила учасників. Тема „До ґенези IУ-го Універсалу" була насичена більш-менше відомими історичними фактами як, наприклад, 1891 року Братство Тарасівців голосило ідеї самостійности України, центральною думкою яких було—„Україна була і завжди буде окремою нацією, і як кожна нація, так і вона, потребує національної волі для свого росту та розвитку"; 1895 року Юліян Бачинський, автор публікації „Україна іредента", доводив право на самостійність, вживаючи економічних арґументів; 1900 року Микола Міхновський, автор журналу „Самостійна Україна", арґументував право на самостійність України з позиції права та історії; Іван Франко в статті „Поза межами можливого" підтримує ідею самостійности; 1913 року Дмитро Донцов вказував на конечність відділення України від Росії, щоб в цей спосіб дати змогу українському народові розвинути свої сили; 1917 року—революція і створення Центральної Ради; 1918 року—IУ Універсал, його значення та місце в українській політичній думці.

Д-р Ярослав Березовський у короткому слові англійською мовою вказав на важливе значення творчости Тараса Шевченка в пробудженні національної свідомости українського народу. Оця національна свідомість стимулювала державнотворчі стремління, особливо провідної верстви народу. Проголошення самостійности, а відтак соборности всіх українських земель було завершенням державницьких ідеалів. Творення українських армій, демократичне державне управління, міжнародна дипломатія—усе це було виразником зрілости української нації до самостійного державного буття. Державницькі ідеї в українському народі є безсмертними.

У декламації „Моєму народові" Миколи Руденка відома дітройтській громаді з мистецького слова Ліда Кучер зуміла гарною українською мовою, з глибоким чуттям, передати думки автора, сучасного борця за права української нації за самостійність.

Вокальну частину концерту започаткувала своїм сольо-співом „Соловейко Дітройту"—Христина Липецька, меццо-сопрано, виконуючи з притаманною їй майстерністю „Жита", слова О. Олеся, муз. Н. Нижанківського, „Хотіла б я піснею стати" Лесі Українки, муз. Кирила Стеценка, „Засумуй, трембіто", муз. Н. Нижанківського, та „Як давно", слова О. Підсухи, муз. Григорія Китастого. Грімкий і довгий аплявз вказував як присутні сприйняли виступ улюбленої співачки. Акомпаньювала Марія Лісовська.

„Де зараз ви, кати мого народу?", поема Василя Симоненка, декляматор Зенон Чорній сильним голосом передав глибоку віру автора в безсмертність українського народу.

Мішаний хор „Трембіта" проспівав пісні „Гей, волинськими шляхами", муз. М. Колесси, „Ой, там за Дунаєм", українську народну пісню, „Любіть Україну", слова Володимира Сосюри, муз. І. Вовка та кантату „Єднаймося", слова Івана Франка, муз. Кирила Стеценка. Диригент Андрій Стасів. Сольові арії виконувала Іванна Романів, виявивши свій мистецький талант. Фортепіяновий супровід—Марія Лончина-Лісовська.

Появу на сцені „ожилого" хору „Трембіта" учасники зустріли рясними оплесками. Щедро нагороджували також кожну виконану пісню. За час кількарічної перерви у виступах, „Трембіта" відновилася. Поповнила свій склад новими добрими голосами співачок і співаків. Мистецьке керівництво перейняв молодий, талановитий та багатонадійний диригент Андрій Стасів. За порівняльно короткий час праці відновленої „Трембіти" хор тепер є на добрій дорозі до вершин хорового мистецтва. Довго невгаючі овації після кожної виконаної точки були свого роду моральною нагородою членам хору та диригенту. Відчувалося бажання великої частини громади, щоб „Трембіта" продовжувала свою працю, бо вона необхідна нашій громаді, це її продукт.

Набожним „Боже Великий, Творче Всесильний", що проспівали всі присутні закінчено програму цього успішного концерту, яким громада метрополії Дітройту гідно відзначила роковини світлих подій новітньої історії України.

Мило впадали в очі декорації сцени: на тлі жовто-блакитних прапорів пишався державний герб України—тризуб, а внизу дати історичних подій. Обабіч ряди прапорів місцевих організацій гарно гармонізували з цілістю. Це заслуга Володимира Дигдала, що все це безкоштовно виконав.

Успіх цьогорічних відзначень роковин державности і соборности України—це наслідок наполегливої праці цілої низки членів Ділового комітету, за що їм признання. Громада своєю масовою участю виявила живучість ідей 22-го січня 1918 і 1919 років.

Василь Папіж

22-ге січня в Ґлен Спей

О дев'ятій годині ранку мешканці Ґлен Спей зібралися біля Міської ратуші, де посадник Т. Гілл проголосив цей день Українським Днем. Під звуки нашого гимну „Ще не вмерла Україна" український прапор замаяв разом з американським високо на щоглі.

Архітект А. Осадца, наш радний у міській управі і голова Об'єднання Українців в Ґлен Спей, в короткому слові пояснив значення 22-го січня для нас тут, на поселеннях і для нашого оточення.

Посадник міста Т. Гілл і головний директор над посадниками на округу Салліван Джеймс Горман привітали присутніх і побажали успіхів у нашій боротьбі за волю і назалежність. Службу Божу в намірені українського народу відслужив о. Юліян Осадца, який в короткому слові підкреслив відвічну боротьбу українського народу проти переважаючого ворога, але дух народу неможливо скорити.

Заходами Об'єднання Українців в Ґлен Спей 25-го січня відбулася величава академія, яка на довший час залишиться в пам'яті присутніх. Академію відкрив голова Об'єднання арх. А. Осадца, привітавши присутніх, котрі, не дивлячись на жахливу погоду, масово прийшли на академію. Він передав слово Я. Гадунякові, котрий після важкої недуги, знову був разом з нами. Після короткого змістовного реферату почалася музична частина. І цього року нам дійсно пощастило, бо в концерті взяли участь такі зірки як майстер гри на фортепіяно професор Дарія Городинська-Каранович і оперова співачка сопрано Марта Кокольська.

У бездоганному виконанні на фортепіяно ми прослухали Баркаролю М. Лисенка, „Балляду Ґ-моль" Ф. Шопена, „Думку" та „Гумореску" В. Барвінського і „Дві Прелюдії" Л. Ревуцького.

Чаруючий спів Марти Кокольської, як завжди, полонив наші душі і серця піснями „Синя Чічка" муз. Гайворонського, „Гремлять барабани" муз. Бетговена, „Як давно" слова і муз. Г. Китастого, „Друзі, вперед" муз. Ф. Фоменка. Як завжди, акомпаньятором була наша піяністка Герта Гірняк. Ці патріотичні пісні, повні туги за батьківщиною, у багатьох присутніх викликали сльози за втраченим рідним краєм.

Присутні нагородили виконавців рясними, теплими, довготривалими оплесками. Доповнили програму наші місцеві мистці-декляматори: Галина Біровець — вірш Б. Бори „То не грім", Б. Чапля — вірш О. Олеся „Живи, Україно" і Л. Гайдар — вірш О.Олеся „Яка краса — відродження країни". Всі декляматори були нагороджені рясними оплесками.

Слід відмітити, що організатором і промотором цілої академії був наш невтомний ентузіяст Богдан Гірняк. Не шкодуючи часу і енерґії, він підготував високомистецьку академію, щоб віддати честь і славу нашим героям, котрі боролися і життя віддали за волю України. Завдяки винахідливості Б. Гірняка наша громада має нове фортепіяно, яке і уможливило цей блискучий концерт. Честь всім присутнім на академії, котрі ще не забули, що колись українці, не боячись бурі, ні морозу, йшли пішки далеко, щоб відзначити наше найбільше свято 22-го Січня — Незалежности України. А тим, що налякалися снігу — висловлюємо співчуття, бо втратили багато.

Людмила Гайдар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1986 р.

Баффало, Н. Й. Річні збори 360 Відд., о год. 12-ій дня в приміщенні школи св. о. Николая при 955 Fillmore Avenue. На порядку нарад: вибір двох делеґатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС в Дітройті. — Б. Пашковський, гол., О. Гаврилюк, секр.

СУБОТА, 15-го ЛЮТОГО 1986 р.

Ню Бранзвик, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ 353-го Відд., о год. 5-ій по пол. в залі УКЦеркви при 21 Guilden St., New Brunswick, N.J. На порядку: звіти Управи та вибір нової управи на 1986 р., як також вибір делеґатів на 31-шу Конвенцію УНС. Просимо усіх членів прибути на збори. — Управа.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛЮТОГО 1986 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд., о год. 12:30 по пол. в залі УКЦеркви при Санфорд Авеню. На порядку: звіти Управи за 1985 р., вибір нової Управи на 1986 р. та делеґатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів прибути. Якщо на означений час не з'явиться призначене статутом кількість членів, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильні. — Управа.

Джерзі Ситі, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270-го Відд., о год. 3 по пол. в УНДомі, 90-92 Fleet St., Jersey City, N.J. На порядку: звіти уступаючої Управи і К. Комісії та вибір нової на 1986 р. Опісля відбудуться місячні збори та вибір делеґатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС, що відбудеться 26-го травня 1986 р. Проситься членство взяти участь та вирівняти залеглі вкладки. — Анна Струк, гол., С. Островський, секр.

Вінніпеґ, Ман., Канада. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 445-Відд., о год. 2:30 по пол. в залі при 935 Мейн Ст. у Вінніпеґу. Після річних зборів відбудуться місячні з вибором делеґатів та заступників на 31-шу Конвенцію УНС. — Д. Ріпак, предс., Ів. Геврик, секр.

Сан Франсіско, Каліф. Річні загаль збори 486-го Відд., о год. 1:30 по пол. в залі УКЦеркви. На порядку нарад: звіти членів Управи і К. Комісії та вибір Управи і К. К. на 1986 р. По закінченню річних зборів відбудеться вибір делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься членство прибути. — В. Оренчук, гол., М. Кісь, секр.

СУБОТА, 22-го ЛЮТОГО 1986 р.

Нюарк, Н. Дж. Річні загальні збори 214-го Відд. при УСВТ „Чорн. Січ", о год. 6 веч. в Домі УСВТ „Ч. Січ", 680 Сенфорд Авеню в Нюарку, Н. Дж. На порядку нарад: відчитання протоколу з попередніх З. Зборів, звіти членів Управи і К. Комісії, вибір нової Управи і К. Комісії. Після річних зборів відбудуться місячні для вибору делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС. — Управа.

Нюарк, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Чорноморська Січ 14 Відд., о год. 3-ій по пол. в домівці Чорноморської Січі. На порядку: звіти Управи, вибір урядовців та делеґатів і їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься членство прибути. — М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 23-го ЛЮТОГО 1986 р.

Рачестер, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запорізька Січ 367-ий Відд., о год. 1-ій по пол. у кафетерії школи св. Йосафата. На порядку зборів вибір делеґатів та їх заступників на 31-шу Конвенцію УНС, заприсяження урядників, відчитання імен покійних членів. — В. Попович, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛЮТОГО 1986 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Свобода" — 194-го Відд., о год. 2-ій по пол. в домівці „Самопомочі", 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. На порядку нарад: відкриття, прийняття протоколу з попередніх загальних зборів, звіти членів Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір Управи і К. Комісії на 1986 р., внески і закриття зборів. Після річних зборів відбудуться місячні для вибору делеґатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься всіх членів прибути на збори. — Ю. Костів, гол., Олександра Юзенів, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ВІВТОРОК, 11-го ЛЮТОГО 1986 р.

Випані, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 172-ий Відд., о год. 7:30 веч. в залі УКЦеркви св. Ів. Христителя при Джеферсон вул., Випані. На порядку нарад: відкриття, звіти Управи і К. Комісії, дискусія, вибір нової Управи і К. комісії на біжучий рік, закриття. Відтак під час звичайних місячних нарад буде вибір делеґата на 31-шу Конвенцію УНС. Проситься членів взяти участь у тих важливих нарадах. — Управа Відділу.

СУБОТА, 15-го ЛЮТОГО 1986 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Дністер" 361-го Відд. УНС, о год. 2-ій по пол. в залі Т-ва „Самопоміч" при 98 Друга Авеню в Ню Йорку. На порядку нарад: вибір президії зборів, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти Управи, Контрольної Комісії, запити і дискусія. Після зборів відбудеться вибір делеґатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Якщо на означений час не буде кворум, збори відбудуться на півгодини пізніше. Проситься всіх членів взяти участь в тих зборах. — Ів. Яремчук, гол., Ст. Чума, фін. секр.

ВІДКРИТІ
ПОЗИЦІЇ ПРОТЯГОМ ЦІЛОГО РОКУ
НА СОЮЗІВЦІ
Foordmore Rd., Kerhonkson, N.Y. 12446

Управитель Союзівки — *обов'язкове знання української мови*
Заступник управителя
Бюровий урядник
Наглядач над покоївками
Заступник кухаря

Включені кімната і харчі. Всі бенефіти. Приймається на науку на кожну позицію. Платня за домовленням та згідно з досвідом.
Телефонувати —
п. Володимир Квас — 914-626-5641

...ІСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Український Народний Союз
проголошує
РОЗДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам на академічний рік 1986-87

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визначних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити

до 31-го **БЕРЕЗНЯ 1986 р.**, на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
за редакцією проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

Альфабетична, багато-томова Енциклопедія України повинна бути в кожному домі американця і канадця українського походження. Базована на 25 роках праці, понад 100 науковців у цілому світі — є першорядний показчик життя і культури українців в Україні і у діяспорі. Цей величавий науковий проєкт представляє комплетне зревідування і доповнене видання по сьогодні ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА і приготоване під патронатом Наукового Товариства ім. Шевченка (1955-81) і Канадського Інституту Українознавчих Студій (1976-81) і Фундації Канадських Українських Студій (1976-81)

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE
ТОМ I (A-F): Перший з чотирьох томів
$115.00 + $4.50 пересилка

Це перший том великого твору українських науковців у діяспорі 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел
Вповні ілюстрована
Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові
Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей, пов'язані окремо в такій самій оправі як книжка

Замовляйте тепер і шліть чек на $119.50 до
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

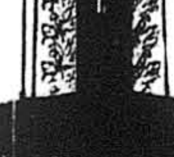
Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(201) 647-7221 ■ (201) 647-3492
ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВИНТАРЯХ В ЗСА

26 First Avenue
Tel.: (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
НОВА АДРЕСА „АРКИ":
26 Перша Авеню в Ню Йорку

SURMA BOOK & MUSIC CO.
11 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
ЛІРА-СУРМА
найбільший український співаник з нотами і ілюстраціями, 630 сторін, в гарній, твердій оправі. Ціна була 20.00 тепер 15.00. Надається на дарунки.

■ REAL ESTATE ■

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРУЄМО
АВТА - БУДИНКИ - БІЗНЕСИ
Інформації подасть
ПЕТРО РИЧОК
забесп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

Thinking of buying or selling a home in St. Petersburg, Florida?
ЗВЕРТАЙТЕСЯ до ЛЮБИ
LUBA DROZD — REALTOR ASSOCIATE
c/o Century 21
8601 — 4th St. N., St. Petersburg, Flo. 33702
Business — (813) 577-5757
Residence — (813) 576-3761

● FOR SALE ●

„МИ І СВІТ"
річники тільки
по $5.00 з пересилкою
KURELEK
Art Collection, R.R. No. 2
Niagara Falls, Canada
L2E 6S5

● РІЗНЕ ●

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших.
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 - 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо зайдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222